

విషయసూచినీ.

పుటాయః.	ప్రతిపాద్య విషయః.	శ్లో.
౧-౨౧	మూలమన్తార్థవిచారః.	౧-౪
౧ - ౬	ప్రణవార్థః	౧
౬-౧౩	నమశ్శబ్దార్థః	౨
౧౩-౧౮	నారాయణ శబ్దార్థః	౩
౧౮ - ౨౧	మూలమన్తనిర్వహణవిచారః	౪
❦		
౨౧-౩౮	ద్వయాంశవిచారః.	౫-౬
౨౧-౨౬	పూర్వఖండార్థః	} ౫
౨౬-౩౨	ఉత్తరఖండార్థః	
౩౨-౩౮	ద్వయానుష్ఠాన ప్రకారః	౬
❦		
౩౮-౫౨	చరమశ్లోకార్థవిచారః	౭-౮

పుటః.	పజ్జిః.	సలిపం.	శోధితమ్.
౨	౨౦	జగజ్జనాది	జగజ్జనాది
౩	౧౫	పరబహ్మ	పరబ్రహ్మ
౪	౨౦	తత్త్వావైలక్షణ్య [మ్	తత్త్వవైలక్షణ్యమ్
౬	౧౨	స్తత్పూర్వ	స్తత్పూర్వ
౯	౧౯	చ ।	చ్చ ।
౧౪	౧-౨	ఏనకారేణ	ఏవకారేణ
౧౫	౩	మహ్యంవ	మహ్యం న
౧౬	౩	తద్వ్యాఖ్యా	తద్వ్యాఖ్యా
౧౮	౧	౩ శ్లో	౪ శ్లో
౨౧	౧౯	అవాస్తరవ	అవాస్తరప
౨౫	౧౭	“చిస్తయన్త్యాం” ఇత్యత్ర	చిస్తయన్త్యాదిషు
౨౮	౨౨	స్ఫోట్యం	స్ఫోట్యం
౩౨	౧౬	ఆచార్యపూర్తిం	ఆచార్యత్వపూర్తిం
”	౧౯	అన్య	ఈశానాం జగతా మితి. అన్య
౪౫	౧౪	తేతి చరమం	తే తు చరమం

ముద్రణ భూమికా.

ప్రాచీనాచార్య శ్రీసూక్తికోశానాం మార్గణే క్రియ
మాణే దైవాదయం వ్యాఖ్యాగ్రంథః, గ్రంథకారశిష్యస్య
శ్రీనివాసాచార్యస్య అన్వవాయిషు అన్వతమస్య మణికర్ణికో
పాభిజ్ఞానస్య ఐయ్యనైయంగార్ ఇతి వ్యవహీయమాణస్య
శ్రీనివాసాచార్యస్య గృహే గోచరీభూతః.

తతస్సముపలబ్ధస్య సర్వతః ప్రకాశ్యమానస్య లలిత
గంధీరగుంధనాం మూలప్రబంధనిగూఢాశయపరిష్కారవిశద
తరవిష్కారణాం శైలిం పరిశీలయతాం యత్సత్యం అమృత
రసనిష్పదేనేవ సమాప్లుతమాసీన్నానసమ్.

అథ తేషాముత్కణ్ఠాం నిశామ్య కృతోఽపి ముద్రణాయ
ప్రయత్నిః ఏకమాతృకతయా అన్తరాన్తరా లేఖక
ప్రమాదదన్తురితతయా చ సప్రతిబంధ ఇవ కాంశ్చిద్దివ
సానాసీత్.

తతః మహీసురచగరమధిష్ఠితాం నూధవపురాభి
జనానాం శ్రీమద్వేదమాగ్ధప్రతిష్ఠాపనాచార్యేత్యాది బిరు
దాంకితానామ్ శ్రీనివాసాచార్యాణామ్ ఉపకర్ణవర్తినః
మాతృకాన్తరస్య లాభాత్ కృతే సంవాదే ప్రాయస్సమీ
కృతే గ్రంథే సముచ్ఛ్వసితమివ హృదయేన.

తతశ్చ సముచితధనాధిగమసాధ్యం ఉద్దిప్తం నిర్వోఘం
కృతానుయోగః గ్రంథకారశిష్యశ్రీనివాసాచార్యవంశసంభ
వః రామానుజపురాభిజనః శ్రీమాన్ నరసింహాచార్యనా

మా మమ సుహృత్తనుః ఆమ్రేడిత తత్ప్రచారణోత్కలికః
అభ్యుపపత్యై ప్రయత్నమేనం అభినముత్తంభయతి స్త్వ.

తదేవం నిరూఢానలంబనః యథామతి పరిష్కృత్య
ముద్రణేన నిరవర్తయన్.

ప్రసక్తే చ ముద్రణే ఆకారపత్రికాస్థలితసంస్కారే
పక్షిన్యాసః షక్కికాపరిష్కారాదా చ మార్గమాదర్శ్య
శ్రీమాన్ అనన్దాన్ పితౄ శ్రీనివాసాచార్యనామా సహృద
యస్సయూధ్యశ్చ మమ ప్రస్తుతం సముద్యోతయతి స్త్వ.

మదరాస్ చెన్నపత్తిన నివాసినౌ ఆనన్ద ముద్రాలయా
ధిపతీ శ్రీమచ్ఛ్రీ తిరువేంకటాశ్రమేష్ఠీ రజనాథశ్రేష్ఠీ ఇతి
సమాఖ్యావంతౌ సుగృహీతనామానౌ భ్రాతృ సులభేన
ముద్రణశుల్కేన రమణీయయా ముద్రయా చ పర్యచ
స్కరతామ్.

అభ్యర్థయే తదిహ పూర్వగురుప్రణీత

గ్రంథప్రచార కృతసాహ్యభరా మహాస్తః!

తీర్థేన కామమమునా భువి సంలభేరన్

భవ్యాత్మనామచలితాం హృదయే ప్రతిష్ఠామ్॥

సత్సంస్కృతద్రమిడవాక్సమణిప్రవాలా

మాలేవ యా సుమనసాం హృదయజ్గమశ్రీః!

శ్రీ శ్రీనివాసగురుణా వివృతిః కృతాఽష్ట

శ్లోకాః ప్రకాశమచిరాయ లభేత సాఽపి॥

సవ్యాఖ్య అష్టశ్లోకీ.

శ్రీసరాశరభట్టాస్త్వీరజ్జేశపురోహితః ।

శ్రీవత్సాజ్ఞ సుతశ్శ్రీమాత్రశేయసే మేఽస్తు భూయసే ॥

అయం గ్రంథః భాగద్వయాత్మకః. తత్ర ఆద్యః కారికా
రూపః మూలగ్రంథః అపి సప్తద్వినః. ఋషిః వ్యాఖ్యాగ్రంథః.

మూలభూతాస్తు అష్టా శ్లోకాః స్వరూపానామపురు
షార్థప్రతిపాదం రహస్యత్రయం వివృణ్వతే.

రహస్యత్రయం చ మూలమస్త్రః మస్త్రరత్నం చ మ
శ్లోక ఇతి.

ఏష ఆద్యః స్వశాస్త్రసారభూతః ఆష్టాక్షరాఖ్యః భగ
వతా నారాయణేన స్వాంశభూతాయ నరాయ హిమవతి
బదరికాశ్రమే ఉపదిష్టః

ద్వితీయం తు కతవల్లప్రసిద్ధం ద్వయాభిధానం తేనైవ
భగవతా విష్ణులోకే స్వమహిమ్యై లక్ష్యై ప్రకాశితమ్.

చరమస్తు తేనైవ భగవతా పరమకారుణికేన
ఎసుదేవగృహేఽవతీర్య సకలసునుజనయన విషయతాం
గతేన సముద్ధిగ్ధౌ తా లోకం అతివిమలజ్ఞానాలోకదా
యినా రథినమర్జునం సారథిమాత్మానం చ లోకసాక్షికిం
కుర్వతా లోకనాథేన యుద్ధరక్షే రథోత్పన్నే అర్జునాయ
సముపదిష్టః గీతాసారభూతచరమోపాయనిర్ణాయకః చర
మశ్లోకః.

ఏవమత్ర ఆద్యైశ్చతుర్భిః శ్లోకైః మూలమస్త్యః, అనన్త
రాభ్యాం మస్త్రరత్నం, చరమాభ్యాం చరమశ్లోకః, వివి
యత ఇతి వివేకః.

యద్యపి భగవన్నాథమునిమిత్రశ్రీయామునాచార్య
ప్రభృతీనాం ప్రబంధాస్సర్వేఽపి రహస్యత్రయవివరణ
యానా ఏవ ప్రథమే. ప్రత్యుత ప్రతీకగ్రహణేన రహస్య
త్రయమును వివరణప్రవృత్తేషు ప్రబంధేషు ఇయమేనాష్టశ్లోకీ
ఇదమ్ప్రథమోపక్రమా ఇతి సంప్రదాయాధ్యుపదేశస్య
మహాకా సంప్రసాదభూమా.

సర్వత్ర ప్రసిద్ధోపదేశేఽపి అస్యాః అష్టశ్లోక్యాః తన్ని
బద్ధః భగవతః శ్రీపరాశరభట్టారకస్య చ వైభవే ప్రస్తు
తోపస్తవనాయ యుక్త ఏవ తత్ప్రస్తావః. తత్ర అష్ట
శ్లోక్యాః యావదపేక్షితం ప్రదర్శిత ఏవ. విస్తరతస్తు
ప్రబంధం పరిశీలయతాం నాపరోక్ష ఇతి ప్రబంధకర్తృచేవ
కించితప్రదర్శితే.

మూలగ్రంథకారః.

అస్యా అష్టశ్లోక్యాః కిర్తా తత్రభవాన్ పరాశరాపర
నామా శ్రీరంజనాథభట్టారకః.

యద్యస్యస్యామష్టశ్లోక్యాం గ్రంథకర్తృత్వామ స సము
పాత్తమస్తి, తథాఽపి ఇమామష్టశ్లోకీం ప్రమాణతయా
సజ్జుహోనైః స్వేషు స్వేషు ప్రబంధేషు వ్యాచక్షాణైశ్చ
తదనన్తరైః ఏతదవధికైః ఆచార్యైః తస్మిన్ తేన సమా
మ్నానాత్, పారాయణికైశ్చ తన్నమస్కారపూర్వకం

అధ్యయనాత్, ఉత్తరోత్తరమధ్యాహనాచ్చ స ఏవ గ్రంథ
కార ఇతి నిష్క్లుప్తకః పథాః.

అస్య తు జనకః తత్రభవాత్ శ్రీపరాశరావరనామా
శ్రీవత్సాజ్జమిశ్రః. జననీ చ శ్రీగోదాదేవీ. పితామహః
శ్రీరామమిశ్రావరనామా దామోదరాచార్యః. పశ్చి
సంస్కారప్రదః శ్రీగోవిందగురుః. పరమాచార్యశ్చ భగవాన్
శ్రీరామానుజమునిః. * అభిజనభూమిః కాశ్మీరగర్భాః
ఉత్తరావరస్యాం దిశి ఏకయోజనాంతరే కూరనామా
అగ్రహారః.

భగవాన్ శ్రీవత్సాజ్జమిశ్రస్తు భగవతో రామాను
జమునేః చరణకమలోపసత్త్వా లబ్ధాత్మబోధః తేనైవ
సాకం శ్రీరజ్జితేత్రమధిగతః శ్రీరజ్జనాథస్య దివ్యాజ్ఞయా
లబ్ధపరాశరావరనామధేయః తత్రైవ న్యవాసీత్.

అథ కాశీన భగవతః శ్రీరజ్జరాజస్య ప్రసాదాత్ ద్వా
కుమారౌ మనోజవసౌ అలభత. తత్ర ఆద్యం తస్యైవ

* మదాహ స ఏవ శ్రీ సహస్రనామస్తోత్రభాష్యే.

శ్లో॥ వందే గోవిందతాతా మునిమథ మనవై లక్ష్మణార్యం మహాంతం
ధ్యాయేయం యామునార్యం మమ హృది తనవై రామమేవాభియా
యామ్|పద్మాక్షం ప్రేక్షీషీయ ప్రథమమపి మునిం నాథమిదే శతాఠిం
స్తామి ప్రేక్షేయ లక్ష్మీం శరణమశరణశ్శీధరం సంశ్రయేహం||

జాతో లక్ష్మణమిశ్రసంశ్రయధనాత్ శ్రీవత్సచిహ్నదృషేః

భూయోభట్ట పంశకేతి గదితశ్శ్రీరజ్జభర్తా స్వయమ్ |

శ్రీశ్రీరజ్జపతిప్రసాదత్పరయా శ్రీరజ్జనాథాహ్వయ

శ్శ్రీరజ్జేశ్వరకారితో విప్రుణుతే నామ్నం సహస్రం హరేః|| ఇతి

భగవతః అభిధేయేన శ్రీరజ్జనాథ ఇతి, అన్యం స్వశితుర్నా
మ్నా శ్రీరామమిశ్ర ఇతి, చ సమాజహావ.

స తు శ్రీరజ్జనాథభట్టారకః సౌఖశాయనికేన భగవతా
రామానుజమునినా అన్వహం క్రియమాణయోగక్షేమః
ఆవైజనాత్ భగవత ఏవ మద్విరే విహితవసతిః అర్చా
సమాధియువనేదుషాఽపి భగవతా శ్రీరజ్జనాథేన సాక్షా
త్సత్త్వే చ † సాంస్కర్మికాభ్యవహారికాద్యైరుపచారైః
అనిరుద్ధపోషం పుపుషే.

అథానుష్ఠీయమానేషు ద్విజన్తసంస్కారేషు కృతే చ
సావిత్రిపరిగ్రహే సుప్తప్రబోధన్యాయేన స్వతః ప్రతిభాస
మానాను సర్వాసు విద్యాసు, అష్టలితసకలరహ
స్యాస్థవిష్కారణ విచక్షణే అస్మిన్ సమేధమానే జాతుచిత్
ప్రతిస్యమానే అభిషేకమహోత్సవే జలార్ద్రధనలాంఘికా
వచ్ఛన్నవస్త్రేణ మాలాం వైజయంతీమేకామేవ బిభ్రాణే
సన్తిష్ఠమానే భగవతి శ్రీరజ్జనాథే నేవాసన్నిహితః భగ
వాక్రామానుజమునిః తమేనం శ్రీరజ్జనాథభట్టారకం అను
గృహ్లాన్ భగవత స్తదాత్మోపశ్లోకనాయ అన్వశాత్.

తదా అయం ఏవం భగవన్త ముప శ్లోకయామానః.

† యత్న ఏవాహ-శ్రీరజ్జరాజస్తవే పూర్వశతకే.

కిన్తు ప్రపత్తిబలతారిత విష్ణుమాయ

మద్వంశ్యరాజకులదుర్గలితం కిలేదమ్ |

శ్రీరజ్జరాజ కమలాపదలాలితత్వం

సుద్వాఽపరాధ్యతి మమ స్తుతిసాహసేఽస్మిన్ || ఇతి.

శ్లో. త్వం మేఽహం మే కుత స్తత్తదపి తవ కుతో వేద
మూలప్రమాణాత్ । ఏతచ్ఛానాదిసిద్ధాదనుభవవిభవా
త్తర్హి నాక్రోశ ఏవ క్వాక్రోశః కస్య గీతాదిషు మమ
విదితః కోఽత్ర సాక్షీ సుధేస్సన్యత్ । హస్త త్వత్పక్షపాతీ
స ఇతి సృకలహే మృగ్యమధ్యస్థవ త్త్విమ్ ॥ ఇతి.

అశేషాశాపూర్తిమ్ విదధతమనేకై స్సవిభవైః
ప్రసిద్ధం కల్యాణం ప్రకటతరవీతాంబరరుచిమ్ ।
కృతస్వాభ్యో తేహిన్నిఖిలసుమనఃప్రీతిజననం
భవంత మన్యేఽహం సురశిఖరిణం రజన్మవతే॥

ఇతి చ. *

అథ చ ప్రీయమాణాత్ భగవతః శ్రీరఙ్గరాజాత్ సాక్షిణి
భగవతి రామానుజే మునా పరాశర ఇతి వై పశ్చిత్తీమభి
ఖ్యాం 1 ఊనహృదశవర్ష ఏవాయమలభత.

తదేవం కలాభిస్సర్వతః పరిపూర్ణః ఆశాః ప్రసాద
యన్నన్వహం సమేధమానః బహూన్ ప్రబద్ధాన్ నిబబధ.
తేషు అధునావధి జ్ఞాతాః

శ్రీ సహస్రనామస్తోత్రభాష్యమ్

శ్రీరఙ్గరాజ స్తవః

శ్రీ గుణరత్నకోశః

అఖిణ్డఖిణ్డనమ్

అష్టశ్లోకీ క్రియాదీపః

ఇతి.

* ఇత్యాదికాః ముక్తకాః అసంఖ్యాతాస్సమాపలభ్యంతే.

1 నాతో లక్ష్మణమిత్రసంశ్రయధనాత్ - ఇతి ప్రాగుదాహృతం
పద్యమ్.

ఏతచ్ఛరణకమలసమాశ్రయిషు తత్రభవాన్ సకల
శాస్త్రపారావారపారదృశ్వా వేదాంతిమునిః 1 ప్రధాన
తమశ్శిష్యః.

యశ్చ ద్రమిడోపనిషద్వ్యాఖ్యా భాష్యకృతో శ్రీకృష్ణ
పాదయోః 2 గురోః కల్పివై రిదాసాపరనామ్నః లోకాచా
ర్యస్య 3 ఆచార్య ఆసీత్ ఇతి.

తస్యైతస్య శ్రీపరాశరభట్టారకస్య సమయసీమా
తు శాలివాహశకే దశమశతకస్య ఉత్తరార్ధాస్త్యభాగాత్
ఏకాదశశతకోత్తరార్ధే కియంతంచితకాలమవగాహతే.

యత ఏతదవగమ్యతే. యత్ భగవతో రామానుజ
మునేః యాదవగిరిగమనసమయాత్ (౧౦౨౦)తమాత్ శక
వత్సరాత్ పూర్వమేవ కృతావతారః శ్రీరామానుజ
మునేరవతారస్య ఉదీచ్యాస్తీమ్నః (౧౦౫౯) తమాత్ శక
కాలాదనంతరం యాదవశైలముపగత్య అనుష్ఠితయదు
శైలదీపమద్జలాశాసనః తుజ్గాభద్రే నద్యా అస్త
రాస్థితే యెడహళ్ళి ఇతి ప్రఖ్యాతే పురే నివసంతం
వేదాంతీతిప్రథితం విద్వద్వృత్తంసం సుదూరవాదావదాత
హృదయం స్వచరణ కమలయుగలముపసేదివాంసం అను
జగ్రాహేతి.*

1 నజ్జీయర్.

2 పెరియవాచ్చాన్ పీళ్ళై, వడక్కుత్తిరువీధిప్పిళ్ళై.

3 సమ్మిళ్ళై.

* శ్రీపరాశరభట్టారకస్య అపదానసమయాదివిశేషాః సప్రపంచం
సోపపత్తి చ అనంతార్యకులావతంసశ్రీనివాసాచార్యవీరచితాయాః మణి

శ్రీమల్లక్ష్మణయోగీంద్ర వాఘాలవరదార్యయోః ।
కృపానుసాత్రం వేదాన్తి రామానుజమునిం భజే ॥

వ్యాఖ్యాకారః.

తత్ర భవాన్ వేదాన్తి పరనామా రామానుజమునిః.

యశ్చ భగవతః పరవరముః సేః లభ్యత్త బోధస్య 'కన్దాజై' ఇత్యభిదనజుషః 'అణ్ణై' ఇతి ప్రసిద్ధస్య వరదనారాయణ గురోః పాత్రస్య వరదగురోః శిష్య ఆసీత్ .

యస్య చ వేదాన్తఘట్టాపథే నిష్ప్రతిద్వద్వి సఖ్యా రస్య బహుప్రబంధనిబంధనిర్నిబంధసమిధానమేధామహాధామ్నః "వేదాన్తి" ఇతి వైపశ్చితీ సమాఖ్యా పూర్వాచార్య కృపాసమధిగతా. †

యశ్చ బహ్వృచః లోహితగోత్రః అశ్వలాయనసూత్ర శ్చేతి విజ్ఞాయతే.

అనంతార్యకులావతంసః శ్రీనివాసాచార్యః ప్రధానతమః శిష్యః.

అయం గృహస్థాశ్రమమాభూషయన్ నిఖిలశాస్త్రనిష్ఠా తమతిః సజ్జాతయోః కుమారయోః నైరాగ్యాతిరేకాత్ ప్రవాలమయ్యః అష్టశ్లోకీవ్యాఖ్యానూః ప్రారమ్భ నిరూపితా ఇతి తత ఏవావగతవ్యాః.

† యదాహ అస్యైవ శిష్యః శ్రీనివాసాచార్యః మణిప్రవాలమయ్య మష్టశ్లోకీ వ్యాఖ్యానాయం—యథా ... "శ్రీమద్భక్తారయతివర దిన్యాజ్జాలభ్యోభయవేదాన్తకత్వపదనిర్వాహకరాయ్, అన్నదాచార్య రాస జీయరుమ్" ఇత్యాది.

సర్వం సంస్యస్య పారివ్రాజ్యం బిభ్రత్ శ్రీమతి యాదవ
గిరౌ శ్రీ యతిరాజమతే ఆచార్యపదమధ్యతిష్ఠత్ .

యస్య మతస్య ఏవం అపదానమాఘోష్యతే.

భగవాన్ హి శ్రీరామానుజమునిః కతా అతీతేషు
(౪౦౬౬)వర్షేషు శాలివాహశకే (౯౩౯)తమే పిఙ్గలవత్సరే
అవతారేణ భూమిమిమాం అనుజగ్రాహ. అథ చ భగవతః
శ్రీయామునమునేః ప్రసాదాత్ ఆధితపరావరత త్త్వయా
ధాత్త్వః అనుగృహీతపరిమహంసాశ్రమః శ్రీరజనాథ ము
పసేవమానః కృతవేదాంతభాష్యః కావేర్యా పరిపూతాంత
రం హోయ శళాభిధానం కర్ణాటమణ్డలం అభిషేదే.

తత్ర చ పాదానతేన విష్ణువర్ధననామ్నా తద్దేశాధిప
తినా కృతసాహ్యః శ్రీయాదవగిరిముపగమ్య చిరాత్ అ
న్యైరవిదితపూర్వం వల్క్లీకనిమగ్నం భగవంతం నారాయ
ణమవేత్య ఉత్థాయ వల్క్లీకం శాలివాహశకే (౧౦౨౦) తమే
బహుధాన్యనామ్నివర్షే మకరమాసే శుక్లపక్షే చతుర్ద
శ్యాం గురువాసరే పునర్వసునక్షత్రే స్వయం తస్య భగ
వతఃనారాయణస్య శ్రీమంతా చరణౌ అభ్యర్చయామాస.*

తతశ్చ నిత్యోత్సవాదీన్నిర్వర్తయన్ విమానమణ్డప గో
పురప్రకారాదీన్ ప్రణేష్యన్ ద్వాదశవత్సరాన్ తత్రైవ
ఉవాస.

* ఇమమర్థమభిజ్ఞాపయన్ ప్రతివత్సరం మకరమాసే శుక్లపక్షే పున
ర్వసునక్షత్రే భగవతో నారాయణస్య స మహోత్సవః ఆద్యాపి
అనుష్ఠీయతే.

అనుష్ఠితే చ సర్వస్త్రి సంవిధానే భగవతః శ్రీరజ్జనా
 థస్య దివ్యాజ్ఞయా శ్రీరజ్జం ప్రతి ప్రయాస్య యదుశైల
 నాథస్య శ్రీమతః నారాయణస్య సకలవిధకై జ్ఞాన్యాణాం
 అవిపర్యాసాయ తత్తత్పరిజనపరిచారికాపరిచరణ ప్రకా
 రాణాం ఇదమిత్థస్త్వప్రతిపాదకం శాసనమనుశాస్య *
 తన్నిర్వహణాయ స్వచరణకమలసమాశ్రయిషు అన్యత
 మం దత్తితురీయాశ్రమం స్వేనేవ రూపాన్తరమాభిభ
 తా సహస్రశాఖతాం గతేన నిజాభిఖ్యాప్రకాశితయదు
 శైలేన అనాదినిధనేన బడరితరుణా నిత్యసనాథే ప్రచ్ఛా
 యశీతలే మతే నియుజ్య శ్రీరజ్జం ప్రతి ప్రయాతిః భగవన్తం
 శ్రీరజ్జశాయినముపసేవమానః చిరాన్తరితస్వనన్దర్యనపరికిప్త
 మనోధస్య † శ్రీవత్సాంజ్ఞమిశ్రస్య అభీష్టమాపూరయన్
 అవర్తత.

ఇతిశ్చ ఆ చ రామానుజమునేః తస్మిన్మతే గృహీత
 తురీయాశ్రమాః గురవః ఉత్తరోత్తరం మర్యాదాం పరి
 పాలయన్త ఆనన్.

తదేవంవిధప్రతిష్ఠే మతే స తు వేదాన్తిరామా
 నుజమునిః ఆచార్యపదవీం అలంకర్వన్ తేషుతేషు సేవా

* ఇహంతు శాసనం తిరువల్లిక్కేణినగరే శ్రీయోగిపార్థసారథి వియం
 గార్ నామధేయైః ౧౦౧౭ తమ శకవర్షే ముద్రితమ్.

† యథా సున్దరబాహున్తవే శ్రీవత్సాంజ్ఞమిశ్రవిరచితే.

విజ్ఞాపనాం పనగీశ్వర సత్యరూపా

మణ్ణీకురుష్వ కరుణార్ణవ మామకీనామ్|

శ్రీరజ్జధామని యథాపురమేష సోఽహం

రామానుజార్యవశగః పరివర్తిషీయ||

విశేషేషు తాంస్తాన్ పరిజనాన్ నియమయన్ భగవతో
యదుశైలనాథస్య దేవ్యాశ్శ్రియః భగవతో రామా
నుజమునేశ్చ కైజుర్యం నిరుపప్లవం నిర్వర్తయన్
అవర్తతః†

యతః సప్తదశః గృహీతతురీయాశ్రమః గురుః తస్మి
న్నేవ మతే ప్రాప్నోతి పథానమనురుద్ధా అద్యాపి సమిన్ధే.
తేనానేన వేదాన్తిరామానుజమునినా బహవఃప్రబద్ధాః
నిబద్ధాః ఇతి విజ్ఞాయతే.

తత్ర. అద్యావధి జ్ఞాతాః—

నిర్హేతుకత్వదీపికా

కైవల్యదీపికా

దివ్యసూరిప్రభావదీపికా

అష్టశోకీవ్యాఖ్యా.

ఆద్యా ద్వా నాద్యాపి దృగ్గోచరీభవతః ప్రాయః తన్ని
ర్మితేషు ప్రబద్ధేషు అనేకే పిపికాఖ్యయైవ ముక్తాలక్ష్మర
పరికరసమాధినా నిబద్ధా ఇతి వృద్ధాః

అత్ర తావత్ ప్రస్తుతవ్యాఖ్యానవిషయే కిచ్చిద్వి
చార్యతే.

అస్యాః వ్యాఖ్యానాః ఆదౌ అస్తే నా గ్రంథకారస్య
నామ నోల్లిఖితం నామ; ప్రత్యుత ఉభయోః కోట్యాః

† సర్వోప్రయమితిహాసః గురుపరమ్పరాదిగ్రంథేభ్యః శ్రీభాష్యకారా
నుగృహీత యాదవాదినియుమనపద్ధతేః, తత్త్రైవ యాదవగిరౌ శ్రీవర
పరముని మన్దిరస్థ శిలాలేఖాత్, శ్రీనారాయణ దివ్యాలయ ద్వితీయా
వరణ భిత్తినయల్లిఖితశిలాలేఖాభ్యాం, ప్రస్తుతమతగురుపరమ్పరేతిహాస
తశ్చ సప్రపజ్ఞమధిగమ్యతే.

ఏకైకః శ్లోకో దృశ్యతే. యథా. ఆరమ్భే-

శ్రీమల్లత్క్షణయోగీంద్రవాఘాలవరదార్యయోః ।

కృపానుసాత్రం వేదాన్తి రామానుజమునిం భజే! ఇతి.
అస్తే-వాఘాలశేషవంశేన్దు వరదానస్తసూరిణోః ।

కింకరీ వ్యాక్రియావ్యాజాదప్తశ్లోకీమబుధ్యత॥ ఇతి.

ఆద్యస్తు గ్రన్థకారశిష్యేణ కేన చిత్ కృతిః. అస్త్యస్తు
గ్రన్థకారేణైవ కృత ఇతి న వివాదః. ఇత్యంచ లత్క్షణయోగీంద్ర
వాఘాలవరదాచార్యానస్తసూరిణాం కింకర ఇమాం వ్యా
ఖ్యామాఖ్యదితి సంప్రతిపన్నం శ్లోకద్వయేన, సచ కింకరః
ఆముష్యాయణ ఇతి ఆరమ్భలిఖితః శ్లోకః నిస్సంశయం
వ్యాఖ్యాతి.

కింకర గ్రన్థకారస్య శిష్యేణ శ్రీనివాసాచార్యేణ విర
చితాయాం మణిప్రవాళమయ్యాం అప్తశ్లోకీవ్యాఖ్యా
యాం చ అస్య వేదాన్తిరామానుజమునేః నామోల్లేఖ
పురస్కరం బహుత్ర అస్తాత్ వ్యాఖ్యానాత్ బహుని
వాక్యాని ఉవాత్తాని దృశ్యస్తే.

తేన ఈదృశవేదాన్తివిచారిప్రవృత్తిగ్రన్థారమ్భేషు త
త్తద్గ్రన్థకారనామాద్యుల్లేఖకానాం తత్తదసాధారణశిష్య
నిబద్ధానాం ఉపశ్లోకశ్లోకానాం, లేఖనస్య ఆవిగీత
సంప్రదాయశిష్టానుష్ఠానసంప్రతిపత్త్యా ప్రామాణ్యస్య
దురపహ్నవత్వాత్, గ్రన్థకారాస్త రోదాహరణకణ్ఠోక్త్యాచ
నిర్దిష్టపూర్వయోః “వాఘాలశేషవంశేన్దు” “శ్రీమల్లత్క్షణ
యోగీంద్ర” ఇతి శ్లోకయోః ఏకార్థసామరస్యస్య ప్రామా
ణికతయా స ఏవ వేదాన్తిరామానుజమునిః అస్యాః అష్ట

శ్లోకీవ్యాఖ్యానాః నిబద్ధేతి నిరవద్యమ్.

అస్య ఆచార్యాః త్రయ ఇతి విజ్ఞాయతే. తే తు శ్రీమల్లక్షణయోగీంద్రః, వాఘాలవరదాచార్యః, అనంతాచార్య సంశోఽనంతాచార్యశ్చ, ఇతి.

ఏషు చరనుః ఆముష్యాయణః ఇతి నిర్ధారయితుం శక్యతే న తావతా; యావతా సాధ్యం ప్రమాణాంతరము పలభ్యతే. అచ్యో తు సునిరూపణోభవతి.

యథా.

గ్రంథకారస్య శిష్యాస్తు స్వాచార్యవంశమేవమధీయతే అనుసంధతే చ.

భగవాన్ హి రమ్యజామాతృమునిః కూటస్థ ఆచార్యః. తస్య శిష్యః వరదనారాయణగురుః. తస్య శ్రీనివాసాచార్యః తస్య వరదగురుః * తస్య లక్షణయోగీంద్రః తస్య వేదాంతిరామానుజమునిః తస్య శ్రీనివాసాచార్యః. ఇత్యాది. యద్యప్యస్య వేదాంతిరామానుజమునే భగవద్వరమమునితః తురీయః వరదగురుః పరమాచార్యః, ఏతచ్చిష్యః లక్షణయోగీంద్రః సాక్షాదాచార్యశ్చ భవతి. తథాపి అయం వేదాంతిమునిః నిర్దిష్టాత్ వరదగురోరపి రహస్యశాస్త్రాణ్యధ్యేష్టేతి అభ్యుల్లిఖితుం శక్యతే †

* అయం వరదనారాయణగురోః పాత్రః ప్రశిష్యశ్చ.

† అత్రప్రమాణం “శ్రీమల్లక్షణయోగీంద్రీవాఘాలవరదాచార్యయోః | కృపానుపాత్రం” ఇతిగమతయా. నిర్దేశః, “వాఘాః శేషవంశేస్తు వరదాన్తనూరిణోః. కిజ్జిరః” ఇతివిశిష్యనిర్దేశశ్చ.

వరదగురుస్తు శాలివాహశకే (౧౮౮౮) తమే పార్థివవరే
దివ్యం ధామ జగామ ఇతి విజ్ఞాయతే * ఏతచ్ఛిష్యస్య లక్ష్మణ
యోగీంద్రస్య సమయః విశిష్య ఆనుక్తోపి పాఠశేష్యాత్ వర
దగురోః వేదాన్తిరామానుజమునేశ్చ అస్తరాలకాలే సంప
ద్యతి ఇతి స్పష్టచేవ.

వేదాన్తిరామానుజమునే శిష్యః శ్రీనివాసాచార్యః
శకాబ్దే (౧౮౮౮) తమేకాలయ క్రి సంవత్సరే విజయస్థిరాధి
పతేః సదాశివనామ్నః రాజ్ఞస్సకాశాత్ కర్ణాటమణ్డలే
యాదవగిరేః శ్రావ్యాం యోజనప్రియాన్తరే ౩౦ చన
గ్రామం ‡ అగ్రహారం అలభత.

ఏతేన తస్య వేదాన్తిరామానుజమునేస్సమయసీమా తు
(౧౮౮౮) తమశకకాలాత్ ప్రాక్తనేభ్యః కతిపయేభ్యో
వజ్రేభ్యః ఆరభ్య (౧౮౮౦) తమశకకాలపర్యంతా కాంశ్చి
ద్వత్సరానవిగాహతి ఇతి న ఖిలు న సంప్రత్యయస్సహృద
యానాం పరీక్ష కాణామ్.

* కాశ్చీనగరే శ్రీకాశ్చీభూషణ మద్రాశ్ లామం ముద్రి
తాత్ శ్రీమద్వాఘాలవరసనారాయణగురుపరమ్పరేతిహాస్యగ్రంథాత్ అప
ధార్యతే.

† అయం అష్టశ్లోకీమణిప్రసాలవ్యాఖ్యానాః కర్తా.

‡ యత్ర రామానుజపురనామ్నా ప్రతిసంస్కృతే వేదాన్తిరామా
నుజమునేః గృహమేధిదశాసంజ్ఞాతయోః పుత్రయోస్సన్తతౌ, శిష్యస్య
శ్రీనివాసాచార్యస్య సన్తతౌచి సంభవాః ఏకాదశ్యాం ద్వాదశ్యాం చ
పురుషభూమికాయాం ఐర్తమానాః పురుషాః సామృతం దృశ్యంతే.

అనుమేవార్థం సముపబృంహయంతౌ తస్యవేదాన్తి
రామానుజమునేః విశిష్య కమపి సద్భావసమయం అప
దానవిశేషాంశ్చ వ్యాచక్షేణౌ, శ్రీయాదవగిరౌ భగవతో
నారాయణస్య మన్దిరాభ్యస్తరే ద్వితీయావరణభిత్తో సము
ట్టంకితౌ పాషాణలేఖౌ జాగ్రతః.

త్రతాద్యః(౧౪౬౬) తమే క్రోధినామ్నివత్సరే కార్తి
కశుక్లద్వాదశ్యాం, అపరస్తదనస్తరేవిశ్వావసువత్సే.

ఃభయోర్నిర్గళితార్థస్తు నిర్దిష్టపూర్వే శ్రీయతిరాజమతే
గృహీత సంయమిభావస్య తస్య వేదాన్తి రామానుజమునే
స్సన్నిధానం, శ్రీవరదనారాయణగురుపౌత్రవరదగురుశిష్య
తాం, శ్రీయదుత్తైలనాథ సర్వవిధసేవాధురన్ధరతాం, తదా
త్వే విజయచగరే సింహాసనమధిష్ఠాయ మహింప్రశాసతా
సదాశివనామ్నా మహారాజేన అనుమతాం అనితర
సాధారణామభ్యర్చనాం చ అభిధత్తే.

ఏతేన తస్య వేదాన్తిరామానుజమునేః భగవద్వరపా
మునితః చతురస్తరార్వాచీనత్వేన సాంప్రతికనిజపుత్రశిష్య
సన్తతి పూసుషతః ద్వాదశాస్త్ర ప్రాచీనత్వేన చ, ప్రపజ్ఞి
తపూర్వయోః ఉపపత్త్యస్తరయోః పాషాణలేఖానీనాంచ
ఐకకణ్ఠ్యం సమజ్ఞాసమితి న ఖలు న సాంప్రత్యయః హృదయ
మవగాహతే సహృదయానామ్.

ఇదముక్తం భవతి.

భగవతో వరవరమునేశ్శిష్యస్య వరదనారాయణగురోః
పౌత్రాత్ వరదగురోః తదస్తేవాసినో లక్ష్మణమునేః అనంతా
ర్యవంశ్యా నంతార్యతశ్చ సంలభ్యాత్మబోధః బహుప్రబంధనిర్తా

తా తత్రభవా వేదాన్తి రామానుజమునిః గృహీతతురీ
 యాశ్రమః శ్రీయాదవగిరౌ శ్రీమతి యతిరాజమతే విహితవ
 సతిః భగవతో నారాయణస్య సర్వవిధాం కైజుర్య ధురా
 ముద్వహా అనంతార్యకులావతంస శ్రీనివాసాచార్యాదీ
 శిష్యా అనుగృహ్లా శ్రీభగవద్రామానుజమునేః దివ్యా
 జ్ఞాం అనుసరణ 'పరిత్యాభాష్యం' ఇత్యాదికా షడప్య
 రాననుతిష్ఠ శాలివాహశకే పశ్చిదశశత్యా మధ్యభాగే
 విశిష్య (౧౮౬౬) తమే క్రోధివర్షే తత్ప్రత్యనంతరే విశ్వా
 వసువర్షే చ సమేధమాన స్సమృద్ధయతిన్ శ్రీవైష్ణవ
 శ్రియమ్ ఇతి.

శ్రీమత్పిరాశరగురూక్త మనుత్రయార్థ
 శ్లోకాష్టకాశయపరిష్కృతి లబ్ధభూమ్నః ।
 వేదాన్త్యసాహ్యయజుషశ్శ్రితయాదవాద్రే
 రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే॥
 శ్రీయాదవాచలనివాసి నృసింహసూరి
 పాదాబ్జవైభవసమేధిత ధీమహిమ్నా ।
 ఆసూర్యనంతకృతినా రచితోచితేయం
 ప్రస్తావనాస్తు రుచయే సుహృదాం బుధానామ్॥

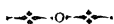

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

స వ్యాఖ్యా అష్టశ్లోకీ.

శ్రీమల్లక్షణయోగీంద్ర వాఘాలవరచార్యయోః ।

కృపా సుపాత్రం వేదాంతి రామానుజమునిం భజే ॥

సకలశాస్త్రనిపుణాః శ్రీమద్భట్టాచార్యాః సర్వశాస్త్ర
తాత్పర్యభూత రహస్యత్రయార్థం అఖిలచేతనోజ్జీవీవయిష
యాశ్లోకాష్టకేన సజ్జగృహుః । తస్మాద్ధో యథాశ్రుతం
యథాసమ్ప్రదాయం యథామతిచ ప్రకాశ్యతే.

అకారార్థో విష్ణుర్జగదుదయరక్షో స్కలయకృ

స్తకారార్థో జీవస్తదుపకరణం వైష్ణవమిదమ్ ।

ఉకారోఽసన్వార్హం నియమయతి సమ్మన్మనయా

ప్రయీసారస్త్వైత్తాస్రణవ ఇమమర్థం సమదిశత్ ॥ ౧

అకారార్థో విష్ణుః ఇత్యాది. ప్రథమం స్వరూపయా
థాత్మప్రతిపాదనపర మూలమన్తార్థః ప్రకాశ్యతే । మూ
లమస్త్ర్యశ్చ పదత్రయాత్మకః । తత్ర ప్రథమపదభూతోఽ
పి ప్రణవః పదత్రయాత్మకః । ఏవం పదవిభాగమభిప్రేత్య
ప్రణవే ప్రథమపద భూతాకారస్య అర్థమాహ అకారా
ర్థో విష్ణుః ఇతి.

అత్ర అ-ఇత్యనేన “అ ఇతి బ్రహ్మ,” “అ ఇతి భగవతో
నారాయణస్య ప్రథమాభిధాన మభిదధతా కింనామ మజ్ఞ
లం స కృతం ” ఇత్యకారస్య బ్రహ్మవాచకత్వ ప్రసిద్ధేరక్ష
రాత్మకత్వేనాపి వాచకత్వశక్తిరస్తీతి వివక్షితం । అకార
ఇత్యనేన అకారః ఉకారః మకారః ఇతి, “అకారం చా
ప్యకారం చ మకారం చ” ఇత్యక్షరాత్మనైవ పదత్వా
భిధానాత్ తద్వివక్షితమ్.

అకారార్థో విష్ణుః ఇత్యనేన “అకారో నై విష్ణుః”
“అకారోవిష్ణువాచకః”, “అక్షరాణామకారోస్తి” ఇత్యాది
ప్రసిద్ధిస్సూచ్యతే । అర్థశబ్దేన అభిధానవృత్తి ర్వివక్షితా :
‘విష్ణువాచకః,’ ప్రథమాభిధానం’ ఇత్యుక్తే । విష్ణుశబ్దో
త్ర యోగసూత్రః । రూఢ్యా దేవతాంతరపరత్వవ్యావృత్తిః ।
అవయవశక్త్యా అస్య అవ్యాపకమన్యత్వవ్యావృత్తిః । అన
న్తాశ్చ భగవన్నామ్, తే చ వ్యాపకా అవ్యాపకాశ్చేతి
ద్వివిధాః । వ్యాపకాః వ్యాపకవస్తు సత్తిపాదనపరాః ।
తదతిరిక్తా అవ్యాపకా ఇతి విభాగః । ఏనం అకారస్య ప్ర
యోగప్రాచుర్యేణ విష్ణుపరత్వముక్తిమ్.

అథ అవయవశక్త్యా తల్లక్షణమాహ జగదుదయ
రక్షాప్రలయకృత్ ఇతి । జగజ్జన్మాదికారణమేవ హి ప్రప
త్తవ్యం । కథమస్య అకారస్య జగజ్జన్మాదికారణాభిధాయి
త్వమ్ ? ఉచ్యతే-“సర్వేషాం తు స నామాని”, “నామ

రూపం చ భూతానాం ” ఇత్యదిభిః లోకేశబ్ర నాం వేద మూలత్వ మనగమ్యతే.

“అద్యం తు త్ర్యక్షరం బ్రహ్మ త్రయీ యత్ర ప్రతి స్థితా । స గుహ్యోఽన్యస్త్రిన్యద్వేదః” “ప్రణవాద్యా స్తథా వేదాః ప్రణవే పర్యవస్థితాః”, “వాఙ్మయం ప్రణ వం సర్వం”, “ఓంకారప్రభవా వేదాః” ఇత్యదిభి ర్వే దానాం ప్రణవవిష్టత్వముచ్యతే । “తస్య ప్రకృతీనస్య” ఇతిప్రణవస్య స్వప్రకృతీ భూతాకారేలయ శ్శూన్యతే । అతః “ సమస్తశబ్దమూలత్వా దకారస్య స్వభావాః । సమ స్త వాచ్యమూలత్వా ద్భృహ్మణోఽపి స్వభావతః । వాచ్య వాచకసమృద్ధ స్తయోరర్థాత్పత్తీయతే ” ఇత్యుక్తి ప్రకారేణ “ సదేవ సోమ్యేదమగ్రతీతీ ”, “ ఏకమేవాద్వితీ యం”, “ప్రకృతిశ్చ ప్రతిజ్ఞా దృష్టాంతానుపరోధాత్ ” ఇత్యుక్తినిఖిలజగదుత్పత్తిలయస్థానభూత పరబ్రహ్మప్రతిపాదకత్వం యుక్తమ్ । ఏవం అక్షరస్వాభావాత్ ఉత్పత్తిహేతుత్వం లయస్థానత్వం చోక్తమ్ । వ్యుత్పత్తివ్యనుసారాత్ రక్షాభిధా యిత్వం చ యుజ్యతే । “అవ-రక్షణ” ఇత్యన్తర్థాతోః “అన్యేభ్యోఽపి దృశ్యతే” ఇతి కృతస్య కర్తరి క్విప్సృత్యయా స్య అనుబద్ధలోపం కృత్వా “లోహో వ్యైర్వలి” ఇతిధాతు వకారస్య “వేదపృక్షస్య ” ఇతి ప్రత్యయవకారస్యచ లోపే కృతే, అ-ఇతిరూపసిద్ధేః । అతోఽనేన జగదుదయ రక్షాప్రలయా ఉచ్యంతే ఇతి । కృత్ ఇత్యనేన కర్తృవా

చకత్వసిద్ధ నిమిత్తత్వముచ్యతే ఉదయ ప్రలయ శబ్దాభ్యా
మేషా పాదానత్వసిద్ధేః । ఉత్పత్తిసిద్ధిప్రలయకర్తృణః నార
శబ్దో క్తత్వాత్ అత్ర జగదిత్యుక్తమ్ । ఉదయశబ్దేన నిత్య,
నైమిత్తిక, ప్రాకృత గూఢం సర్వవిధజన్మ అసంజ్ఞా చాద్వి
వక్షీతమ్ । ఏవం రక్షాప్రలయా వపి ద్రష్టవ్యా । ఉదయశ
బ్దేన అసత్కార్యవాదనిరాసశ్చ । జగదుదయరక్షాప్రలయ
కృత్త్వం వ్యాప్తిప్రయుక్తమితి విష్ణుశబ్దేనోక్తత్వాత్ సకా
రణత్వశక్తితదోషప్రసక్తిః । అత్ర జగత్కారణత్వోక్త్యా
స్వరూపనిరూపకభూత శ్రీసమృద్ధోఽపి అకారే అర్థసిద్ధ ఇతి
సంజ్ఞాహితః । “అహంతా బ్రహ్మణ స్తస్య సాహమస్మి సనాతనీ”
ఇతి హ్యుక్తమ్ ।

ఏవమకారార్థ ముక్త్యా విభక్తిప్రతిపన్న శేషత్వాశ్ర
యప్రతిపాదక మకారార్థమాహ । మకారార్థోజీవః ఇతి ।
అతాత్మరస్వాభావ్యం ధాతుస్వాభావ్యం చ వివక్షితం
మకారార్థశబ్దయోః । పూర్వవ జీవశబ్దోఽపి యోగరూఢః ।
అతాత్మరస్వాభావ్యం-“భూతాని చ కవర్గేణ” ఇత్యారభ్య
“ఆత్మా తు స మకారేణ” ఇత్యుక్తసంబంధకప్రతిపాద్య
త్వమ్ । అనేన జీవతీతి జీవ ఇతి వ్యుత్పత్తిసిద్ధం స్వరూపవికా
రయుక్త చతుర్వింశతి తత్వాదైర్వలక్షణ్యం సిద్ధ్యతి । వ్యు
త్పత్తిప్రకారేణ జీవశబ్దరూఢిసిద్ధమ్ చేతనత్వముచ్యతే ।
అయమేవ వ్యుత్పత్తిప్రకారః-“మన-జ్ఞానే” ఇతి ధాతోః

కర్తరి డ్విస్సృత్యయే మన్యతేష్టిలోపం కృత్వా ప్రత్య
యాంశస్య సర్వలోపేకృతే న్యక్షానయాసత్వసిద్ధిరితి; జీవశబ్దో
హి చేతనే రూఢః.

అథ మకారార్థసిద్ధార్థ కథన పూర్వకం లుప్తచతుర్థ్య
ర్థమాహ తదుపకరణం వైష్ణవ మిదం ఇతి । అకారస్యతా
ద్యుచతుర్థ్యేకవచనాన్తస్య “సుపాం నులుక్” ఇత్యాది
సూత్రేణ లుప్తవిభక్తికత్వాత్, “ప్రత్యయలోపే ప్రత్య
యలక్షణం” ఇతి న్యాయేన కార్యకరత్వాత్ విభక్తిర్థ
కథనం యుక్తమ్ । వైష్ణవం ఇత్యనేన తాదర్థ్యముచ్య
తే । చతుర్థ్యేకవచనాన్తత్వం తు “బ్రహ్మణ త్వా మహాన
ఓమిత్యాత్మానం యుజ్జీత ” ఇత్యనుష్ఠేయార్థ ప్రకాశకమ
స్త్రో అకారార్థస్య “బ్రహ్మణే” ఇతి చతుర్థ్యన్తత్వేన ఉ
క్తత్వాత్, ఏతద్వివరణరూపస్య నారాయణఽదస్య చతు
ర్థ్యన్తత్వాచ్చ యుజ్యతే । “క్షురాత్కానావీశతే”, “ప్రథా
నక్షేత్రజ్ఞపతిః” ఇతి చేతనవదచేతనస్యాపి ఈ శ్వరశేషత్వ
శ్రుతేః । భోగమోక్షభాక్త్వప్రథాన్య యుక్తచేతనవాచి
నా అనేన మకారేణ అన్య భోగ్య భోగోపకరణాదిరూపేణ
వర్తమానమచేతనద్రవ్యం చ సజ్జహ్యత ఇత్యభిప్రాయేణ
తదుపకరణమిదం ఇత్యుక్తమ్ । తదుపకరణమ్ వైష్ణవం
ఇత్యుక్తే తస్య వైష్ణవత్వమర్థసిద్ధమ్; ఇదమితి ప్రత్యక్షసిద్ధము
పకరణముచ్యతే । వైష్ణవం ఇత్యనేన విష్ణుం ప్రతి శేష
త్వముచ్యతే । వైష్ణవం ఇత్యత్ర విష్ణుశబ్దేన ప్రకృత జగ

త్కారణవిష్ణుపరామర్శాత్ శేషిత్వస్య అనవధికాతిశయ
త్వం సూచితమ్.

అథ ఉకారార్థ మాహ ॥ “ఉకారోఽనన్యార్థం నియ
మయతిసమృద్ధమసయోః” ఇతి. అనయోః జీవేశ్వరయోః
ఇత్యర్థః। అనయోః ఇతి ఇదంశబ్దేన శేషశేషిణాఃవైలక్షణ్యం
పరామృశ్యతే। సమృద్ధశబ్దేన వైష్ణవశబ్దోక్త శేషశేషిభావ
ఉక్తః। సామూన్యనిర్దేశస్తు సమృద్ధస్యనవిధత్వద్యోతనార్థః।
నియమయతి ఇత్యనేన ఉకారస్యావధారణార్థత్వం వివ
క్షితమ్ । “భగవత ఏవాహమస్మి” ఇత్యత్ర ఉకారస్థానే
అవధారణస్య ప్రయుక్తిత్వాత్ ;

“తదేవాగ్నిస్తద్వాయుస్తత్సూర్యస్తదుచస్తమాః”
ఇతివత్, స్థానసమానన్యాయేన అస్య అవధారణార్థ
త్వం యుక్తమ్ । అస్యచ అన్యవ్యవచ్ఛేదసత్త్వముక్తమ్
అన్యార్థం ఇత్యనేన । అన్యశబ్దేన భగవద్వ్యవచితా
స్పర్శే వివక్షితాః । ఏతచ్ఛేషత్వమన్యేషాం అర్థం సభవతి,

“దేవర్షిభూతాత్మనృణాం పితౄణాం న కింకరౌ నా
యమృతే చ రాజన్ । సర్వాత్మనా యశ్శరణం శరణ్యం
నారాయణం లోకగురుం ప్రపన్నః॥” ఇత్యుక్తేః.

ఏవమర్థస్వరూపముక్త్యా శబ్దస్వరూపమాహ-త్రయీ
సార ఇతి—

“భూరితి ఋగ్వేదాదజాయత । భువ ఇతి యజుర్వేదా
త్ । సువరితి సామవేదాత్ । తాని శుక్రాణ్యభ్యతపత్ ।

తేభ్యోఽభితి ప్రేభ్యస్త్రయో ఽర్హా అజాయస్తే । అకార
ఉకార మకార ఇతి । తా నేకథా సమభరి త్తదేతనోమితి
“అకారం చాప్యకారంచ మకారంచ ప్రజానతిః । వేద
త్రయాన్నిరబృహద్భూర్భువస్స్వరితీతి చ ” । ఇత్యాదిభి ర్వే
దత్రయసారత్వం బహుశః ప్రతినాద్యతే । త్ర్యైత్యైత్య
నేన అసంహితాకారేణ ఽదత్రయత్వం, సంహితాకారేణ
కపదత్వంచ వివక్షితమ్ । తదపి శ్రుత్యైవ ప్రతిపాదితమ్ :- “తా
నేకథా సమభరిత్ ”, ఓమిత్యేకాక్షరమ్ ” ఇతి హి శ్రుతిః ।
ప్రణవశబ్దేన “ప్రణవో ధనుః” ఇత్యాదిశ్రుతిః స్మర్యతే ।
ఇచువర్ధం ఆత్మనః భగవదసన్యార్హశ్చేషత్వరూపమ్ । అనేన
రాజపురుషశబ్దవత్ శాబ్దవ్రాధాన్యం జీవస్వరూప ఇతి
సూచితమ్ । సమదశత్ ఇత్యనేన విహితత్వం ద్యోత్యతే ।
“దిశ అశిస్త్వనే” ఇతి హి ధాతుః । “ఓమిత్యాత్మనం యుజ్జీ
త”, “అసమస్తేన వేద్యమ్” ఇతి హి విధీయతే । అతః
భగవదసన్యార్హ శేషత్వానాసన్ధానరూప ప్రపదనం ఇహ
సజ్జహేణ వివక్షిత మితి విభాగః॥ ౧॥

మస్త్రబ్రహ్మణి మధ్యమేన సమసాపుంసస్వరూపజ్ఞతీ
ర్గమ్యం శిక్షిత మిక్షితేన పురతః పశ్చాదపి స్థానతః ।
స్వాతస్త్వంవిజరక్షణం సముచితావృత్తిశ్చ నాన్యోచితా
తస్యైవేతి హారేర్వివిచ్య కథితం స్వస్యాపినార్హంతతః॥ ౨॥

మస్త్రబ్రహ్మణి ఇత్యాది. మస్త్ర శేషస్య ప్రణవవివరణ
త్వాత్, వివరణస్యచ, ఉక్తార్థవిశదీకారయ్యుక్తార్థా న్తరబోధ

నరూపత్వాత్, ప్రణమౌదిత స్వరూప శోధనేన ఉపాయ
స్వరూపముచ్యతే నమసా ।

అత్ర మన్తశబ్దేన “మన్తారం త్రాయతే” ఇతి
పుస్తకాంత్య వాచ్యం వినాపి అనిష్టనివృత్తిపూర్వకేష్ట
ప్రాప్తిరత్వంనాచకస్యైవ వివక్షితమ్ । బ్రహ్మ శబ్దోఽత్ర
మన్తపరః । అనేన స్వవాచ్యసామ్యం వివక్షితమ్ । “మ
న్తనాథం గురుం మన్త్రం సమత్వేనానుభావయేత్” ఇతి
హి స్మర్యతే । సోఽపీహ మన్తారం త్రాయతే । “మన్త
బ్రహ్మణి” ఇతి సప్తమ్యాః ప్రణవః నమసా ఇత్యుభయ
త్ర సమృద్ధః । ప్రథమం మన్తబ్రహ్మణి ఇత్యనుక్తిస్తు
ప్రణవవృత్తిరేకేణాపి కార్యకరత్వవృజ్ఞనాయ । “సమోనా
రాయణాయేతి మన్తస్సర్వార్థసాధకః ” ఇతిస్మృతేః । మ
న్తబ్రహ్మశబ్దేన “సమోనారాయణాయేతి యో విద్యాద్య
హ్మ శాశ్వతమ్” ఇతివచనం స్థాపితమ్ । మధ్యమేఽఇత్యేతత్
పేతుగర్భం పదమ్ । మధ్యస్థితత్వాత్ కాకాక్షిన్యా
యేన పూర్వోత్తరసమృద్ధో యుజ్యత ఇతిభావః.

నమసా ఇతి నిర్దేశేన సముదాయాత్తనా ఉపాయప్రతి
పాదసపరత్వం అస్య వృజ్ఞితమ్ । “గచ్ఛద్ధమేనం శరణం
శరణ్యం పురుషర్షభాః ” ఇత్యుపదిష్టశరణాగత్యనుష్ఠానా
వసరే “ద్రౌపద్యా సహితాస్పర్శే సమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్”
ఇతి సమస్కారప్రయోగాత్, స్థానప్రమాణతః ప్రపదన
వాచిత్యాన్నమసః.

పుంసః ఇత్యనేన నమసః పదభేదేన వ్యజ్ఞనరూప
మకారస్య షష్ఠ్యంతత్వం వ్యజ్యతేపుంశశబ్దేన-మకారప్రతి
పాద్యస్య ఆత్మనః జ్ఞాతృత్వస్య హేయోపాదేయజ్ఞానమూ
లత్వేన, తద్ధానోపాదానచిక్ష్ణాయాశ్చ కర్తృతానిబంధన
త్వాత్, కర్తృత్వస్య “స్వతస్త్రిః కర్తా” ఇత్యనుశాసనేన
స్వాతస్త్వరూపత్వాత్, కర్తృత్వనిబంధన స్వాతస్త్వరూ
పస్య ఆత్మనః ప్రకృతం శేషత్వం సకలశాస్త్రవైయర్థ్య
ప్రసక్తాదయుక్తమ్ - ఇత్యాశక్కాసూచితా । స్వరూప
శబ్దేన ప్రణవౌదితం శేషత్వరూపం వివక్షితమ్ । స్వం రూపం
స్వరూపమ్, అసాధారణధర్మః । అనేన జ్ఞానాదేరపి అస్త
రజ్జతయా శేషత్వం నిరూపకమితి వ్యజ్ఞితమ్.

గతిశబ్దేన నమశ్శబ్దప్రతిపాదితమ్ ఉపాయస్వరూప ము
చ్యతే । గమ్యం ప్రాప్యమ్ తృతీయపదాంతం, కైజ్జుర్య
రూపమ్ । శిక్షితమ్ శోధితం ఇత్యర్థః । కథమ్? ఉచ్యతే—స్వ
రూపం తావత్ నమసా శిక్షితమ్ । మః ఇతి షష్ఠ్యాః స
మృద్ధసామాన్యవిషయత్వాత్ తాదర్థ్యపరత్వం తావద్యు
క్తమ్, అకారస్య నారాయణపదస్య చ చతుర్థ్యంతత్వా
చ్చ । షష్ఠీనిర్దేశస్తు నివర్తనీయస్య విరోధివస్తునః మమతా
రూపత్వాత్ కృతః । “మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుః” ఇత్యా
ద్యుక్తేః । తత్ర మమత్వం ద్వివిధమ్ । అహంకార, మమ
కార, భేదాత్ । తత్ర “అహం మమ” ఇత్యహంకారః ।
“ఇదం మమ” ఇతి మమకారః । అహంకారశ్చ ద్వివిధః ।

దేహత్యాభిమానరూపః స్వతన్త్రాత్త్యాభిమానరూపశ్చ | మమ
కారోఽపి ద్వివిధః | దేహత్యాభిమానో దేహనుబంధభోగ్య
భోగోపకరణాదివిషయః, తదతిరిక్తస్య పారతాకికకలత
తాధనవిషయశ్చేతి | తత్ర దేహత్యాభిమానరూపాహజ్కారః,
తదనుబంధవిషయమమత్వం చ ప్రణవే ప్రథమాంతమ
కారేణ ఆత్మనో దేహతిరిక్తత్వప్రతిపాదనాత్ నిరస్తమ్ |
స్వతన్త్రాత్త్యాభిమానరూపోఽహజ్కారః, తదనుబంధమమ
త్వం చ అత్ర నివర్త్య శే | “అహం న మమ” ఇతి స్వాత
న్త్ర్య నివృత్తిరత్ర స్వరూపస్య శిక్షణమ్ | లుప్తచతుర్థ్యా
తాదర్శ్య ప్రతిపాదితేఽపి ఉకారేణ అన్య శేషత్వనివృత్తే
రుక్తిత్వేన, అన్యేష్యన్యతమభూతస్య స్వస్య స్వార్థతాయా
అపి నిరస్తత్వేఽపి, మకారప్రతిపాదితజ్ఞాత్వత్వ బలాయాత
కర్తృత్వాభిభూతత్వాత్ స్వరూపశోధనం కర్తవ్యమ్.

“మః” ఇత్యనేన స్వస్య స్వార్థత్వ మాశంజ్య “న”
ఇత్యనేన తస్మిషిధ్యత ఇతి యోజనా | ఆతః స్వరూపం శి
క్షితమ్ | నిష్కృష్టాత్ స్వరూపస్య భగవత్పారార్థ్యం శ్రుతి
స్మృతిభ్యా మవగమ్యతే - “యస్యాస్మిన్ తమస్తరేమి,”
“దాసోఽహం వాసుదేవస్య,” “పరివానస్మి కాకుత్స్థి,”
“అచ్యుతాహం తవాస్మి” ఇతి | అత్ర “పరాత్తుతచ్ఛ్చు
తేః” ఇత్యాత్మనః కర్తృత్వస్య భగవదధీనత్వాత్ శాస్త్ర
వైచుర్ధ్వ దోషాపి నాస్తి | ఉత్తరపదవక్ష్యమాణ భగ
విషయభోక్తృత్వ రూపాహజ్కారః, తదనుబంధమమత్వ

నివృత్తిశ్చ, కాకాక్షిన్యా యేనోత్తిరత్ర సమ్బద్ధేన నమసా
ప్రతిపాద్యతే | నమశ్శబ్దనిర్విచనసమయేచై నసిరుక్తత్వాత్ |
“అహమపి న మమ భగవత ఏవాహమస్మి” ఇతి భగవదేక
శేషత్వం అహమస్మిన్ ప్రతిపాద్య,

“యాః కాశ్చన కృతయో మమ భవంతి మమ మమ
తా నాస్తి తాసు భగవత ఏవ తాః” ఇతి |

ఏవం గమ్యం శిక్షితమ్ | ఏవమాత్మనః స్వామ్యం నివర్త
యతా అనేన పదేన ప్రకృతం భగవత్పారితస్త్యం
స్థిరీకృతమ్ | నమశ్శబ్దసముదాయాత్మకోపాయస్వరూపే
పి స్వతస్త్వ కర్తృత్వనిషేధేన గతిశ్చ శిక్షితా భవతి |
అతః స్వరక్షణకర్తృత్వనివర్తనముఖేన అస్య భగవదేకర
క్ష్యత్వప్రతిపాదనాత్ ఇష్టానిష్టప్రాప్తిపరిహారరూపం సర్వ
మపేక్షితం ఈశ్వరాయ త్తమితి తస్యోపాయత్వంద్యోత్యతే |
తస్మాదాత్మనః జ్ఞాతృత్వబలాయాత కర్తృత్వనిబద్ధనస్సాత
స్త్యనివర్తన సిద్ధాంత్యస్తపారితస్త్యప్రయుక్తం అనన్య
శరణత్వం చ ప్రతిపాదితమ్.

కథమేకస్యైవ పదస్య అర్థత్రయశిక్షణ పరత్వం ఇ
త్యాశక్యం అహ “ఈక్షితేన పురతః పశ్చాదిపి స్థానతః” ఇతి |
అత్ర పురత ఇతి పదం ప్రణవపరమ్ | పురత ఈక్షితేన స్వ
రూపం శిక్షితమ్ ఇత్యన్వయస్సారస్యాత్ ; పశ్చాదితి పదం
నారాయణపద పరమ్, ప్రాప్య పరత్వాత్తస్య స్థానతి ఇతి తు
స్వస్థానపరం, నమసైవ గతేః ప్రతిపాదితత్వాత్ | ఈక్షితశ్

బ్రేన కాకాక్షీన్యాయో వ్యజ్జితః। అతస్సంబద్ధేన ఇత్యను క్తిః।
 స్వరూపం, గతిః, గమ్యం, ఇతి క్రమనిర్దేశః పదత్రయానుపూ
 ర్వివివక్షయా, యథాక్రమం పదత్రయేణ స్వరూపోపాయ
 పురుషార్థప్రతిపాదనవివక్షయా చ కృతః। పురతః, పశ్చాత్,
 సానతః, ఇతి పుస్తకమేణ నిర్దేశస్తు-స్వరూపప్రపాద్యను
 రూపత్వాత్ ప్రాపకస్య తదుభయశోధనానంతరం ఉపాయ
 శోధనం కర్తవ్యం-ఇత్యభిప్రాయేణ కృతః.

తృతీయశ్లో ఫలమాహ-స్వాత స్త్ర్యమిత్యాదినా ।
 స్వాత స్త్ర్యం స్వాధీనత్వమ్ । నిజరక్షణం స్వరక్షణం । సము
 చితావృత్తి శ్చ ఇతి స్వరూపానురూపవృత్తిరిత్యర్థః । వృత్తి
 శ్చ బ్రేన గుణానుభవజనిత ప్రీతికారితకై జ్జ్వర్యం వివక్షితమ్ ।
 తస్యైవ శేషత్వరూప స్వరూపానురూపత్వాత్ । నానోన్య
 చితా ఇత్యనేన అయమర్థోఽప్యుకార ఏవ సిద్ధ ఇతి వివక్షీ
 తమ్ । అన్యశ్చ బ్రేన స్వపరావిభాగేన భగవద్వ్యతిరిక్తాస్స ర్వేపి
 వివక్షితాః । అయం శాబ్దోఽర్థః । తస్యైవేత్యర్థః । తస్యైవ,
 తస్మా ఏవేత్యర్థః । తస్మాశ్చ షష్ట్యాః సమృద్ధసామాన్యవిష
 యత్వాత్, అకారస్యనారాయణపదస్య చ చతుర్థ్యస్తత్వా
 చ్చ । షష్ఠీనిర్దేశ స్త్యుకారస్థచతుర్థ్యా మకారస్థషష్ట్యాశ్చ
 అర్థభేదో నా స్తీతి జ్ఞాపనార్థః । తృతీయశ్లోకేన సమసోఽర్థా
 నువాచే “ అథ మహ్యం న ” ఇతి హ్యుక్తమ్ । “ తస్యైవ ”
 ఇత్యేవకారేణ అయోగవ్యవచ్ఛేదఃక్రియతే । నానోన్యచితా
 ఇత్యనేన అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదస్య ఉక్తత్వాత్ । యద్వా-

అన్యయోగన్యవచ్ఛేదపరః చోదితాశజ్ఞానివృత్త్యర్థః । నా
 న్యోచితేత్యత్ర అన్యశబ్దేన స్వస్యాప్యన్తర్భాషానుపప
 న్నః, తస్య జ్ఞాతృత్వబలాయాతకన్త్యేన పారార్థ్యాభా
 వాదితి శజ్ఞా అవధారణేన నిరస్తా, “పరాత్తుతచ్ఛ్రుతేః”
 ఇత్యుక్తత్వాత్ । స్వాతన్త్ర్యాదికం తస్యైవ అహింస తు
 స్వస్య ఇతి హరి శబ్దాభిప్రాయః । హరతీతి హరిః, సర్వం
 స్వవశే కరోతీత్యర్థః । ఇతి శబ్దేన ఉక్తార్థ పరామర్శః । ౨వి
 చ్య ఇత్యనేన మన్తశేషస్య ప్రణవవివరణరూపత్వం వ్యజ్ఞో
 తమ్ । కథితపదేన అభిధానం వివక్షితమ్ । న తు లక్షణ
 దిభిః క్లేశేన సీతమిత్యర్థః । ప్రధానార్థముపసంహరతి । తత
 స్స్వస్యాపినార్హం ఇతి । స్వాతన్త్ర్యాదికమితి శేషః । అపి
 శబ్దేన స్వపరసాధారణ్యం నిరస్తమ్ ॥

— ౨ ॥

అ॥ వ్యజ్ఞనరూపస్య మకారస్య జ్ఞాతృత్వరూపవాచిత్యాత్,
 “జ్ఞాతా చాహం జానామి” ఇత్యాదినా అహంశబ్దప్రయో
 గాదాత్మనశ్చ అహమృత్యేన ప్రత్యేకం అహమితి గ్రహణ
 యోగ్యత్వాత్, ఏకవచనస్య జాత్యభిప్రాయత్వేన తన్ని
 ద్వేషస్య స్వానుసంధానపరత్వజ్ఞాపనార్థత్వాత్, ప్రణవార్థా
 నుష్ఠానసంకాశకే “బ్రహ్మణే త్వా మహాన ఓమిత్యాత్మనం
 యుజ్జీత” ఇతి మన్తే “త్వా” ఇతి స్వాత్మన ఉక్తత్వాత్,
 అన్య ప్రపదనాకారత్వేన “ముముక్షుర్వై శరణమహం
 ప్రపద్యే” ఇతి ప్రక్రియయా స్వానుష్ఠానరూపత్వస్య అవ
 శ్యం భావిత్యాత్, మన్త్యుర్వై “ప్రపద్యే” ఇత్యుత్తి

మనిద్దేశాచ్చ, స్వానుసన్ధానఃకోఽయం ముక్త్యతి జ్ఞాప
నాను, పూర్వోక్త్యాం చ స్వానుసన్ధానాత్తనా అనువదన్
నారాయణశబ్ద్యాం చాహ.

అకారార్థాయైవ స్వమహమథ మహ్యం స నివహ

నరాణాం నిత్యానామయసమితి నారాయణపదమ్ |

యమాహాన్తై కాలం సకలమపి సర్వత్ర సకలా

స్వవర్ణస్వావిస్ఫుర్క్త మసహజంక్షైజ్జగ్ధ్యవిధయః || ౩

అకారార్థాయై ఇత్యాది.

తత్ర అకారార్థాయ ఇత్యనేన అకారశ్చతుర్థ్యంత ఇతి
స్ఫురితః । అకారార్థాయైతిపదేన పూర్వోక్తం సర్వంస్తూరి
తమ్ | అనేన విషయనియమ స్సూచితః । ఏవకారేణస్థానప్ర
మాణన్యాయేన ఉకారస్యావధారణార్థత్వం వ్యజ్ఞతమ్ ।
స్వం ఇత్యనేన లుప్తచతుర్థ్యస్థ ఉక్తః । అహమిత్యనేన మ
కారార్థః | జ్ఞాతురాత్మనః అహంశబ్దవాచ్యత్వాత్ । అహం
అకారార్థాయ స్వమ్, ఇతివక్తవ్యేనుస్త్రోదక్రమేణ ఏవము
క్తమ్ । మస్త్రే చ శేషత్వస్య ప్రతిసమ్బంధప్రియుక్తాతిశయ
జ్ఞాపనాయ శేషస్వరూపవైలక్షణ్యం ప్రథమముక్త్యా తది
న స్తరం తన్నిరూపణీయం శేషత్వమభేదాయ, తతస్తస్య అ
న్యస్త్యైత్వశక్త్యామపొద్య, తస్మైవ జ్ఞానానందాదిభ్యోవ్య
స్తరజ్ఞ నిరూప్యత్వ జ్ఞాపనాయ పశ్చచ్ఛేషత్వాశ్రయో
జ్ఞాతృత్వవిశిష్ట ఉక్తః । ఏవమభిప్రాయజ్ఞాపనార్థం తదాను
పూర్వేణ అనూదితమ్.

ఏవం ప్రణవార్థమనుసన్ధాయ అనంతరం మధ్యమపదార్థమనుసన్ధిస్తే “అధమవ్యాం స” ఇతి॥ అథ ఇత్యనేననమస ఏవ ప్రణవానంతరభావిత్వం వివక్షితమ్ । మస్త్ర శేషస్య ప్రణవ వివక్షారూపత్వే యథాక్రమం వివరణం కర్తవ్యమ్ । తథా సతి, నారాయణః ఉచ్యతే ప్రణవానంతరభావిత్వంస్యాత్, తదయుక్తమ్ । పితృపూతస్య క్షీరస్వాదుతమతా బుద్ధి రాహిత్యవత్ ప్రతిబద్ధకే తు అనివృత్తే నారాయణపదోక్తస్య పురుషార్థస్య స్వాదుతమత్వం స ప్రతీయతే । అతో నమసః ప్రణవానంతరభావిత్వం యుక్తమ్ । మహ్యం ఇతి చతుర్థ మకారస్థపఠ్యాః తాదర్థ్యపరత్వజ్ఞాపనార్థేతి పుచ్చ మేవోక్తమ్ । మహ్యం స ఇతి వ్యత్యాసేన నిర్దేశస్యాయం భావః—వ్యజ్ఞనరూపమకారే జ్ఞాత్వబోధాయ త కర్తృత్వరూపస్వాతంత్ర్యస్య శక్తితత్వాత్ తదనువాదః పఠ్యస్తమకారేణ క్రియత ఇతి॥ మస్త్రే నాః ప్రథమనిర్దేశః త్యాజ్యస్యాత్వస్తక్రూర్యజ్ఞాపనార్థః

అథ నారాయణశబ్దార్థమాహ నివహః ఇత్యాదినా— అత్రసంజ్ఞితేః స్వారసికత్వాత్ అథేత్యనుక్తేః । నారాయణ శబ్దే తత్పురుషబహుప్రసారూపం సమాసద్వయం వివక్షితమ్ । నారాయణం అయనం నారాయణః ; నారాః అయనం యస్య సనారాయణ ఇతి చ । తత్ర సరాణాం నిత్యానాం అయనం ఇత్యనేన తత్పురుష సమాసస్సూచితః । నరాణాం నిత్యానాం నివహః అయనం ఇత్యనేన చ బహుప్రసారూప సమాసః.

సరాణాం ఇత్యేతత్ ప్రతీకమ్ ; నిత్యానాం ఇత్యేతత్
తద్వ్యాఖ్యానమ్ | కథం నారశబ్దోనిత్వవాచీ ? ఉచ్యతే “రిజ్ -
క్షయే” ఇతి ధాతోః కర్తరి డప్రత్యయస్య అనుబంధలోపం కృ
త్వా ప్రకృతేః “ఔః” ఇతి టిలోపే కృతే ర ఇతి క్షయి
ష్టువాచిపదస్య తత్ప్రతిపేదక సకార సమ్బంధిత్వేన సర ఇతి
రూపసిద్ధేః సరస్య నిత్యవస్తువాచిత్యం ఉపపద్యతే । “సరా
ణాం నిత్యానాం” ఇత్యత్ర బహువచనేన సమూహబహు
త్వం వివక్షితమ్, నివహ ఇత్యుక్తత్వాత్, నారపదార్థకథ
నరూపత్వాచ్చ.

నిత్యవస్తుసమూహశ్చ - “అఖిలహేయ” ఇత్యారభ్య
“నిఖిలజగదుదయ విభవ లయలీల” ఇత్యంతేన శరణాగతిగ
ద్యోక్తాః జ్ఞానానందామలత్వాదయః, దివ్యవిగ్రహాః, జ్ఞానశ
క్త్యాదయః, దివ్యవిభూషణాని, దివ్యాయుధాని, దివ్యమహి
ష్యః, దివ్యపరిజనాః, శ్రీమై కుంజలోకః, ప్రకృతిపురుషకాలా
త్తనావస్థిత లీలావిభూతిశ్చ | అత్ర కేచిత్ స్వరూపతోని
త్యాః । కేచిచ్చ ప్రవాహతోనిత్యా ఇతి విభాగః । విస్తరస్తు
ప్రబంధాంతరేషు ద్రష్టవ్యః । నివహః సమూహ ఇత్యర్థః.

తత్పురుష సమాసపక్షే “కరణాధి కరణయోశ్చ”
ఇతి సంజ్ఞావిషయల్యుడ్విధానాత్ “ఇద్ధవశ్చనః”
“పక్షాశశాతనః” ఇత్యాదివత్ పుల్లిజ్జత్వసిద్ధిః | అత్ర అయ
నశబ్దస్య ఉపాయత్వాత్ కరణత్వమ్, ఆధారత్వాత్ అ
ధికరణత్వంచవిద్యత ఏవ | అయనశబ్దోఽత్ర వాసస్థానపరః |

ఇన్ ధాతోః అయధాతోర్వా కర్తృణి కరణే చ వ్యుత్పత్త్యా
ఉపాయోపేయత్వే అయనశబ్దార్థా.

“నారో నరాణాం సజ్ఞాతి స్తస్యాహ మయనం గతిః ।

తేనాహం మునిభిర్నిత్యం నారాయణ ఇతీరితః ”

ఇతి హి స్మర్యతే । అయనశబ్దేన ఆధారాధేయభావస్య
ఉ క్తత్వాత్ శరీరశరీరిభావూఽపి సిద్ధః । అయనశబ్దేన సర్వ
విధబంధత్వంచ-

“ మాతా పితా భ్రాతా నివాస శ్వరణం సుహృద్గతి
ర్నారాయణః. ”

ఇత్యుక్తే. ఏవం నారాయణశబ్దేన అకారో వివృతః॥

నారాయణసదం యమాహ ఇతి శ్రుతి ప్రసిద్ధిద్యోత
నమ్ । అస్మై ఇతి తత్థి న చతుర్థ్యనువాదః చతుర్థ్యాః అర్థా

స్తరపరత్వజ్ఞాపనార్థం కృతః । ఇయం చతుర్థీ ప్రార్థనా
యాం వర్తతే । ప్రార్థనాచ కీదృశీ ఇత్యత్రాహ॥కాలం సక

ల మపి ఇతి । సర్వేషు కాలేష్విత్యర్థః । “కాలాధ్వనోరత్యస్త
సంయోగే” ఇతి ద్వివీర్యయా । అపిశబ్దః సముచ్చయే । సర్వ

త్ర సర్వేషు దేశేష్విత్యర్థః॥ సకలా స్వవస్థాసు ఇతి అవస్థాః
స్థితిగమన శయనాదయః । ఆవిస్మయః ఆవిర్భూయానుః ఇతి

ప్రార్థనా । కై జ్ఞుర్యసామ్రాజ్యస్య నిత్యసిద్ధత్వా దావిర్భా
వూక్తిః । కాలం ఇత్యాదినా-

సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వావస్థాసు చాచ్యుత ।

కింజురోస్తి హృషీకేశ భూయో భూయోఽస్తి కింజరః”॥

ఇతివచనం స్మరితమ్ । మమఏవంభూతజ్ఞానయు క్తస్యేత్య

ర్థః । ఏకవచనేన అధికారిచార్లభ్యంసూచితమ్ ॥ సహజకై
 జ్కర్యవిధయః సహజశబ్దేన ఆవిర్భావైక్తి హేతుస్సూచితః ।
 కై జ్కర్యం కిజ్కరస్య వృత్తిః । సైవ పరమపురుషార్థః । విధ
 యః ఇతి బహువచనేన సర్వవిధకై జ్కర్యం వివక్షితమ్ ।
 సహజశబ్దేన కై జ్కర్యప్రార్థనాయా స్వరూపప్రయత్న
 త్వం చ గమ్యతే । విధిశబ్దోఽత్ర కారణవాచీ ॥ ౩

“యత్ర తాప్తాక్షరసంసిద్ధో మహాభాగో మహీయతే ।

న తత్ర సశ్చరిష్యన్తి వ్యాధిదుర్భిక్షతస్కరాః ॥”

“అహంజ్కారార్థకామేషు ప్రీతిరద్యైవ నశ్యతు ।

త్వాం ప్రపన్నస్య ॥”

ఇత్యాద్యుక్తాం శేషత్వవిరోధినివృత్తిమపి అనేన మ
 స్త్రేణ, అర్థాదవయవవిణ్ణితార్థం చ ఆహ-మస్త్రస్య స్వరూప
 యాధాత్వప్రతిపాదనే తాత్పర్య మితి జ్ఞాపయితుమ్
 ప్రథమం మకారనివర్తిమహా ॥

దేహసక్తాత్మబుద్ధిర్వది భవతి పదం సాధు విచ్యాత్మ
 తీయం । స్వాతన్త్ర్యాన్ధో యది న్యాత్పథమ మితరశేష
 త్వధీ శ్చేద్విత్తీయం । ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమ ఇతి చ
 పదం బాన్ధవాభాసలోల । శ్శబ్దం నారాయణాఖ్యం విష
 యచపలధీ శ్చేచ్ఛతుర్థీం ప్రపన్నః ॥ ౪

దే హేతి॥ దేహశబ్దేన “దిహ ఉపచయే” ఇత్యుపచయా త్కత్వం వివక్షితమ్ । అనేన అపచయోఽప్యర్థసిద్ధః । ఏవం ఆత్మనో దేహస్య చ వైధర్మ్యం దర్శితమ్ । ఆసక్త ఇత్వ సేన అత్యంతరూఢమూలత్వం ద్యోత్య తేఽసమంతాత్ సక్తిః ఇతి కృత్వా దేహానుబంధభౌగ్యతా వివక్షితా । ఆత్మశబ్దేన ఆసక్తి హేతుభూతా అపృథక్సిద్ధిః వివక్షితా । ఆత్మశబ్దోని య స్త్రుతయా వ్యాప్తిపరః । ఆత్మా-ఇతి బుద్ధిః ఆత్మ బుద్ధిః* బుద్ధిశబ్దః అభిమానపరః । యది ఇత్య సేన జ్ఞానినః ప్రామా దికోఽయం అభిమాన ఇతి వ్యజ్య తే । భవతి ఇతి వర్తమా ననిర్దేశేన జ్ఞానావస్థాయామపి దేహస్య విద్యమానత్వాత్ అవర్జనీయతయా తద్బుద్ధిరనువర్తతే ఇతి వివక్షితమ్ । యది భవతి ఇత్యస్య ‘ప్రపన్నః’ ఇత్యుత్తరత్ర సంబంధః । పదం అత్ర పదశబ్దేన పదార్థోవివక్షితః । వేదవిత్ ఇత్యత్ర వేదశబ్దవత్ । సాధు ఇతిక్రియావిశేషణమ్- సమ్యగిత్యర్థః । విద్యాత్ జానీ యాత్ - అనుసంధి తేత్యర్థః । సాధు విద్యాత్ ఇత్యేతత్ ప్రత్యేకము త్రరత్ర సంబంధ్యతే పదమ్ ఇత్యేతచ్ఛ । అర్థవివక్షయా పదనిర్దేశశ్చ, తేనైవపదేన అయమర్థోఽనుసంధేయః ఇతి నియమద్యోతనాయ । తృతీయం ఇత్య సేన ప్రణవస్థం తృతీయం పదం వివక్షితమ్ ।

స్వాతంత్ర్యస్థః స్వాతంత్ర్యమ్ అత్ర స్వాధీనత్వం । అన్య పదేన మకారప్రతిపాదిత జ్ఞాతృత్వప్రయుక్త కర్తృత్వేన తిరోహిత శేషత్వస్వరూపత్వం వివక్షితమ్ । యది ఇత్యస్య పూర్వవత్ । స్వాత్ తదపి సంభావితం ఇత్యర్థః । ప్రథమం ప్రణ

* ఆత్మబుద్ధిరితియావత్ - ఇతి క్వచిదధికమస్తి.

వస్థ ప్రథమపదమిత్యర్థః । అత్రాపి పదశబ్దానుషంజేణ చతుర్థస్తవః ఏవ అకారో వివక్షితః । విభక్త్యాః శేషత్వప్రతిపాదకత్వాత్ ।

ఇతర శేషత్వ ఇత్యాది । ఇతరశబ్దేన మాతాపితృ ప్రభృత్యగ్నిస్త్య చతుర్ముఖాదిపర్యంతాః క్షేత్రజ్ఞాః వివక్షితాః । భాగవతానాం క్షేత్రజ్ఞత్వేఽపి తేషాం భగవదనన్యాన్వి శేషత్వానుసంధానేన స్వాతన్త్ర్యాభిమానాభావాత్ న తే ఇతరశబ్దేన సంజ్ఞహితాః । శేషత్వధీః ఇత్యనేన ధర్మారోపద్యోతనాత్ , ఇదమన్యథాజ్ఞానమ్, పూర్వం తు ఆత్మబుద్ధిః ఇత్యుక్తమ్ । న తు ఆత్మత్వ బుద్ధిరితి । తత్తు విపరీతజ్ఞానం । చేత్ ఇత్యనేన సంభావనా ద్వితీయం ఉకారమిత్యర్థః । అత్ర పదమితి నిర్దేశః చాసినానుపి సౌమిపదిక సంజ్ఞయా ప్రథమాదివిభక్తిః భవతీతి సృత్వా ఉపపన్నః ।

ఆత్మత్వాణ ఇత్యాది । ఆత్మత్వాణం స్వరక్షణం ఉన్ముఖ శబ్దేన శక్ష్మామాత్రం ద్యోత్యతే । నమ ఇతిచ పదం ఇత్యుక్తిః సముదాయేన ఐకపద్య జ్ఞాపనాయ । చకారః ప్రణవాపేక్షయా అన్య పదాంతరత్వేన సముచ్చయజ్ఞాపనార్థః ।

బాన్ధవాభాసలోలః ఇతి చేత్ ఇత్యనుషజ్ఞః అత్ర చేదిత్యనుక్తిః, తేషామవర్జనీయసన్నిధిత్యేన లౌల్యం అస్త్యేవ ఇత్యభిప్రాయేణ । బాన్ధవాభాసాః శరీరసంబంధినః । తేషాం ఆభాసత్వం ఆపదిత్యాగాత్, అనాపది స్వీకారాత్ ఔపాధికసంబంధాచ్చ । లోలశబ్దేన అస్యేవ తేషు ప్రావణ్యం న తు తేషాం అస్మిన్ స్నేహ ఇతి వివక్షితమ్ । శబ్దం నారాయణాఖ్యం ఇత్యనేన “నారాయణతిశబ్దోఽస్తి” ఇత్యేతత్ స్మరితమ్ । నా

రాయణశబ్దోపాదానేన “మాతా పితా” ఇత్యాదిస్తూరితమ్ |
ఆఖ్యాతజ్ఞేన ప్రకృతిమాత్రం విభజ్య నిర్దిష్టమ్ అత ఏవ శబ్ద
మిత్యక్తిః | న తు పదమితి |

విషయచపలధీశ్చేత్ | అత్ర విషయ చపల శబ్దేన న్యభో
గోలక్షితః | భగవత్కైజ్జుర్యేఽపి భాక్త్యుత్పత్తిబుద్ధిః వి
షయప్రావణ్యసమా ఇతి భావః | విషయోత్ర నిషిద్ధః విహిత
శ్చసామాన్యేన ఉక్తః | చాపల్యం-రాగేణ ధర్మబుద్ధ్యా వా
ప్రావణ్యం | ధీశబ్దేన బుద్ధిమాత్రం న తు తేషు భోగ్యతా
అస్తితి వివక్షితమ్ | చతుర్థీం ఇతి | న్యక్తచతుర్థీం ఇత్యర్థః |
తస్యా ఏవ భగవదేకభాగత్వప్రతిపాదకత్వాత్ || ఏతత్సర్వం
అధికారివిశేష ప్రతినియతం ఇత్యభిప్రాయేణ ఆహ స్వసన్న
ఇతి ప్రపదననిష్ఠ ఇత్యర్థః | భక్తినిష్ఠ స్యాపి అజ్ఞప్రపత్తేః
విద్యమానత్వాత్ .

నేతృత్వ మిత్యాది.-అథ మూలమన్యోదితాత్మయాథా
త్మ్యజ్ఞానవతః పురుషస్య స్వరూప మరూపోపాయానుష్ఠా
నప్రకారాంతదనురూపఫలం చ వాక్యద్వయేన ప్రతిపాద
యత్, ఆచార్యరుచిపరిగృహీతంచ, మస్త్రరత్నాఖ్యం ద్వ
యం వ్యాచక్షే | సామస్త్యేన షట్పదత్వేఽపి అవాంతరవ
దాపేక్షయా దశ అర్థాః ప్రతిపాద్యస్తే | మూలమస్త్యై
శాస్త్రపరిగ్రహః ; ద్వయే ఆచార్యపరిగ్రహః ; చరమశ్లోకే
శరణ్యపరిగ్రహశ్చ ; ఇతి విభాగో ద్రష్టవ్యః | అనేన రహస్య

త్రయప్రతిపాదితస్య అర్థస్య వైలక్షణ్యం ఉక్తంభవతి ।
 “ఆచార్యాద్ధైవ విద్యా విదితా సాధిష్ఠం ప్రాపత్” ఇతి
 శ్రుతేః ఆచార్యరుచిపరిగృహీతత్వం అవశ్యాపేక్షితమ్ ।

నేతృత్వం నిత్యయోగం సముచితగుణజాతం తను
 ఖ్యాసం చోపాయం కర్తవ్యభాగం, మిథుసమథ సరంప్రా
 ప్యమేనం ప్రసిద్ధమ్ ॥ స్వామిత్వం ప్రార్థనాం చ ప్రబలతర
 విరోధిప్రహాణం దశైతా । న్మన్తారం త్రాయతే చేత్యధిగ
 తనిగమష్టద్వయం ద్వి ఖణ్డః॥ ౨ ।

ఏవం అస్య ఆచార్యరుచి పరిగృహీతత్వం ఆచార్యో
 పజ్ఞత్వనియమం చ సూచయతా ఉపదేశరూపేణ అనేన
 శ్లోకేన మూలమన్తార్థోపి విశదీక్రియతే । “అకారార్థో
 విష్ణుః” ఇత్యారభ్య “ప్రణవ ఇమమర్థం సమదిశత్” “సమ
 సా” “శిష్యితమ్” ఇతి హి పూర్వం ఉక్తమ్ । అత్ర తు
 “మన్తారం త్రాయతే” ఇత్యుచ్యతే ; అతః అస్య శ్లోకస్య
 ఉపదేశాత్కతత్వం యుక్తమ్ । మూలమన్తార్థవిశదీకారః
 తత్ర తత్ర ద్రష్టవ్యః ।

నేతృత్వం పురుషకారత్వం, “నీజ్-ప్రాపణే” ఇతిధాతుః,
 ప్రాపయిత్వత్వం ఇతి వాచనికోఽర్థః । అయం శ్రీశబ్దార్థః-
 శ్రీశబ్దవ్యుత్పత్తిస్తు ఉత్తరశ్లోకే వక్ష్యతే । అత్ర-
 “లక్ష్మీం పురుషకారేణ వృతవన్తో వరానసే”

“లక్ష్మీః పురుషకారేణ నిర్దిష్టా పరమర్షిభిః”

“లక్ష్మీః పురుషకారేణ వల్లభా ప్రాప్తియోగినీ ”

ఇత్యాదివచనం అనుసంధేయం । భగవత్సమాశ్రయణే లక్ష్మ్యః పురుషకారత్వం నేతృత్వపదేన వివక్షితమ్ । ఈశ్వరస్య స్వతంత్రత్వేన దణ్డధరత్వాత్, చేతనస్య అనంతానాథనాన్ద్రత్వాచ్చ పురుషకారః అపేక్షితః । ఆచార్యస్య భాగవతానాం చ లక్ష్మీనమ్బుద్ధాయ త్తమ్ పురుషకారత్వం చ అత్ర వివక్షితమ్, నేతృత్వమిత్యుక్తేః । సహి సేతీత్వం ఇత్యుక్తమ్ । నేతృత్వమిత్యనేన అస్యాః ఉపాయభావశ్చ ప్రతిష్ఠిప్యతే । “ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వమ్” ఇతి తస్య ఈశ్వరాసాధారణ్యవచనాత్ । యది అస్యాః ఉపాయత్వమపి అత్ర వివక్షితమ్ । తర్హితత్కృతున్యాయేన ప్రాప్యత్వస్య స్వతస్సిద్ధత్వాత్, పునః అస్యాః ప్రాప్యత్వ కథనార్థం ఉత్తరత్ర శ్రీశబ్దనిర్దేశః అనపేక్షితః స్యాత్ ॥

నిత్యయోగం ఇతి సుతుబధ్ధః । శ్రియః పరమాత్మనా ఇతి శేషః । అయం సుతుప్ నిత్యయోగే విహితః ఇతి భావః । అనేన అస్యాః స్వరూపానుబద్ధిత్వం ఉక్తమ్ । నిత్యయోగకథనస్య ప్రయోజనం, రుచ్యుత్పాదనసమయే ఏవ సమాశ్రయణార్హత్వం ॥

సముచితగుణజాతమ్, ఇతి నారాయణ శబ్దార్థః । నారాయణశబ్దస్య సమస్తవాచిత్యేపి గుణానాం ఉచితానామేవ అత్రోపయోగ ఇతి భావః । సముచితశబ్దేనైవ తత్ వ్యజ్యతేనమ్ ఇత్యనేన అత్యంతాచిత్యం వివక్షితగుణానాం అభిప్రేతమ్ । జాతశబ్దేన ఆశ్రయణసౌకర్యా ౭౭ శ్రిత

కార్యాపాదనముఖేన గుణానాం సమూహీకరణమ్ వివక్షితమ్ । తే చ గుణాః-వాత్సల్యం, స్వామిత్వం, సౌశీల్యం, సౌలభ్యం చ ; జ్ఞానం, శక్తిః పూర్తిః ప్రాప్తిశ్చ ఇతి॥

తత్ర వాత్సల్యం నామ - దోషభాగ్యత్వం; “దోషో యద్యపి తస్య స్యాత్సతామేతదగర్హితమ్” ఇతి హి ఉక్తం।

స్వామిత్వం నామ-స్వవ్యతిరిక్తవస్తుని స్వకీయత్వాభిమానః। “స్వత్వమాత్మని సజ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్” ఇత్యుక్తేః । “ఆత్మదాస్యం హరేస్సామ్యమ్” ఇతి చ॥

సౌశీల్యం - శీలం, మహతో మందైస్సహ నీరన్ధ్రేణ సంశ్లేషస్వభావత్వమ్ ; తస్య సౌష్ఠవం సౌశీల్యం ; తచ్చ మద్దసంశ్లేషవశాయామపి స్వమహత్వబుద్ధిరాహిత్యం । “అహం ప్రా బాన్ధప్రా జాతః”, “ఆత్మానం మానుషం మన్యే ఇతి చోక్తేః॥

సౌలభ్యమ్-లబ్ధుమ్ సుశక్తిత్వమ్, తచ్చ నిఖిలమనుజనయనవిషయతాం గతత్వేన నిత్యసాన్నిధ్యమ్ । అనేన అర్చావతారి ఏవ సౌలభ్యపూర్తిరితి సిద్ధం॥

“అర్చావతారవిషయే మయా పున్ద్రేశతస్తథా ।

ఉక్తా గుణా న శక్యస్తే ఎక్తుం సర్వశతైరిపి॥”

ఇత్యాది వచనశతమనుసంధేయమ్॥

ఏతే చ ఆశ్రయణసౌకర్యాపాదకాః చత్వారోగుణాః జ్ఞానాదయశ్చత్వారః ఆశ్రితకార్యాపాదకాః ।

తత్ర జ్ఞానం నామ-సర్వదా సర్వవిషయప్రకాశం స్వయం ప్రకాశరూపం ।

“అజడం స్వాత్మసంబోధి నిత్యం సర్వావగాహనం ।

జ్ఞానం నామ గుణం ప్రామాః ప్రథమం గుణచింతకాః”
ఇత్యుక్తేః ।

శక్తిః-జగదుపాదానత్వ ప్రయుక్తం అఘటితఘటనా
సామర్థ్యం । “జగత్ప్రకృతిభావౌ యస్సాశక్తిః పరికీర్తి
తా” ఇత్యుక్తేః.

పూర్తిః-నారాయణత్వ ప్రయుక్తసమస్తవిభూతి విశి
ష్టత్వం॥

“యచ్చ కిచ్ఛజ్జగత్సస్తి దృశ్య తే శ్రూయతేఽపివా ।
అస్తర్బహిశ్చ తస్మిన్ వ్యాప్య నారాయణస్థితిః॥”
ఇతి హి శ్రూయతే । అవాప్తసమస్తకామత్వం ఇతి
యావత్ ॥

ప్రాప్తిస్తు-విరుపాక్షక శేషిత్వమ్ । తచ్చ స్వశేషభూత
సమస్తవస్తావహితాతిశయాశ్రయత్వం । అతః స్వామిత్వ
శేషిత్వయోః స పునరుక్తిః॥

తనుఖ్యాపనం చ ఇతి చరణశబ్దార్థః । విగ్రహస్య
ఉపాయత్వం “చింతయన్త్యాం” ఇత్యుక్తే ద్రష్టవ్యం ।
అత్ర “తచ్చిత్తి” ఇత్యాదికిమనుస్థేయమ్ । ఖ్యాపనపదేన
విగ్రహైకదేశభూతచరణ గ్రహణేన విగ్రహః ప్రకాశిత
ఇతి భావః । అత్ర చకారః “చరణౌ” ఇత్యుక్తం ఏకం
పదమితి జ్ఞాపనార్థః॥

ఉపాయం ఇత్యనేన శరణశబ్దార్థః । ఉపాయపదేన

“ఉపాయే గృహరక్షిత్రోశ్చబద్ధశరణమిత్యయం ।

వర్తతే సాంప్రతం చైష ఉపాయార్థైకవాచకః ॥”

ఇతివచనం స్మరితమ్ । పూర్వోక్తస్య సర్వస్య ఉపాయ
త్వాత్ శరణపదం ఉపాయత్వే నియమయతీతిభావః॥

కర్తవ్యభాగం ఇతి 'ప్రపద్యే' ఇత్యస్తార్థః । అత్ర గత్య
ర్థస్య ధాతోః బుద్ధ్యర్థత్వేన తదుపాయత్వాధ్యవసాయః
కర్తవ్యభాగమితి భాగపదేన అభిప్రేతః॥

మిథునశబ్దేన పూర్వవాక్యార్థాత్ ఉత్తరవాక్యార్థవై
లక్షణ్యం ద్యోత్య తే । పూర్వముపాయవిషయే శ్రీమత్పదేన
శ్రియః పురుషకారత్వము క్తమ్, అత్ర ప్రాప్యత్వముచ్యతే
ఇతి భావః । నేతృత్వమితి హి ఉక్తమ్ ।

అథ ఇత్యనేన శ్రీ శబ్దస్య క్రియాపదాన స్తరభావిత్వం
వివక్షితం.

“ప్రపద్యే తత్పరే యుక్తం నమశ్శబ్దమతఃపరం ।

శ్రీమతే చ తతోయుక్తం॥”

ఇతి నున్మోధారే ఉచ్యమానక్రియాపదాన స్తరం ఉత్తర
ఖణ్డాదా నమశ్శబ్దప్రయోగః సర్వాధికారపక్షే తు అనపే
క్షిత ఇతి భావః। ప్రాపకోక్త్యన స్తరం ప్రాప్యం ఉచ్యత ఇతి
చ అథశబ్దార్థః ॥

మిథునం ఇతి, ఉత్తరవాక్యస్థశ్రీమచ్ఛబ్దార్థః। అయం శ్రీ
మచ్ఛబ్దః శ్రియః ప్రాప్యాన్తర్భావం వదతీతి భావః । పూర్వ
వాక్యస్థశ్రీమచ్ఛబ్దవివరణే నేతృత్వం ఇతి ధర్మవాచిపదప్ర
యోగాత్, ఉత్తరవాక్యగతశ్రీమచ్ఛబ్దవివరణే చ మిథునం
ఇతి ధర్మవాచిపదప్రయోగాచ్చ శ్రియః ఉపాయత్వం
నాస్తి, కిన్తు ప్రాప్యత్వమేవాస్తి ఇతి గమ్యతే ।

మిథునం ఇతి కిముచ్యతే ఇత్యపేక్షాయాం పరం ప్రా

ప్యం ఇత్యుచ్యతే । పరశబ్దేన అస్య ప్రాప్త్యాస్తరవైలక్షణ్యముచ్యతే । ప్రాప్త్యాస్తరం చ ఐశ్వర్యకై వల్యాదికమ్ । తస్మాద్వైలక్షణ్యం చ అనస్తస్థిరస్వరూపానురూపత్వాదికం । ఏవం ప్రసిద్ధం మిథునస్యైవ ప్రాప్త్యే, తస్యప్రాప్త్యాస్తరవైలక్షణ్యే చ ప్రమాణప్రసిద్ధిః ద్యోత్యతే॥

“శ్రద్ధయా దేవౌ దేవత్వమశ్నుతే”

“శ్రద్ధా ప్రతిష్ఠా లోకస్య దేవీ”

ఇతి శ్రియః ప్రాప్త్యత్వస్య భగవత్ప్రాప్త్యత్వ పూర్వకత్వం చ శూయతే॥

“మహావిభూతిదయితాం యేస్తువస్త్యచ్యుతప్రియాం । తేప్రాప్నువన్తి పరమాం లక్ష్మీం సంసిద్ధచేతసః ॥”

ఇత్యాదివచనశతం చ అత్ర అనుసంధేయమ్॥

స్వామిత్వం ఇత్యేతత్ నారాయణశబ్దార్థః । “అపా నారాః” “యచ్చ కించిత్” ఇత్యాదిప్రతిపన్న సర్వకారణత్వ, సర్వవ్యాపకత్వ, సర్వనియంతృత్వ, సర్వశరీరిత్వ, ప్రయుక్త సర్వశేషిత్వయుక్తం స్వామిత్వం, ప్రాప్త్యస్య భగవద్దాస్యస్య స్వరూపానురూపత్వాపాదకతయా ప్రధానార్థః ఇతి అవగస్తవ్యం॥

“సర్వం పరవశం దుఃఖం,” “సేవాశ్వపుత్తిరాఖ్యాతా”, “ప్రతిబుద్ధా న సేవస్తే” ఇత్యప్రాప్త విషయసేవాయాః నిషిద్ధత్వాత్, ప్రాప్తవిషయసేవాయాశ్చ, “ఛాయా వా సత్వమనుగచ్ఛేత్”, “సా కిమర్థం న సేవ్యతే” ఇతి విహితత్వాచ్చ, అస్య ప్రాప్త్యస్య వైలక్షణ్యం ప్రకృత్యా ప్రతిపాద్యతే॥

ప్రార్థనాం ఇతి ప్రత్యయార్థః॥ “ప్రార్థనాం”, “కాలం
సకలమపి” ఇత్యాదినా పూర్వోక్తప్రకారాం ఇత్యర్థః॥

ప్రబలతరవిరోధిప్రహాణం ఇతి నమశ్శబ్దార్థః । “అహం
భోక్తా”, “మమాయం భోగః ” ఇత్యేవంరూపాహంకార
మనుకారయోః భోగవిరోధిత్యాత్ విరోధిప్రహాణం నమ
శ్శబ్దార్థః ఇతి భావః॥

“అత్తత్తీయపదార్థస్థా యా స్వతంత్రస్వతాంతిః।

మే నేత్యేవం సమీచినబుద్ధ్యా సాత్ర నివార్యతే॥”

ఇత్యాదికం అత్రానుసంధేయం । అవిద్యాదీనామపి ప్రా
ప్యవిరోధిత్యేన తేషామపి నమసా నివర్తనీయత్యేపి పూ
ర్వోక్తస్తే వ విరోధినః తదపేక్షయా ప్రబలత్వాత్ ప్రబల
తర ఇత్యుక్తం । తస్య ప్రాప్తిప్రతిబంధకత్వమాత్రస్య
తు స్వరూపనాశకత్వమపి, ఇతి ప్రబలతరశబ్దస్య భావః ।
ప్రకర్షణ హానం అత్ర ప్రహాణం, సవాసననివృత్తిరిత్యర్థః ॥
“ప్రార్థనాం చ” ఇత్యత్ర ప్రయుక్తః చకారః నమసోఽ
ర్థస్య ప్రాధాన్యేన జ్ఞాతవ్యత్వం ద్వోతయతి॥

దశైతానితి సమస్తపదాంతర్గత పదవివక్షితాః అర్థాః దశ
ఇతి భావః । ఇతరథా వాక్యద్వయ ప్రతిపాదితం ఉపాయో
పేయీత్కం అర్థద్వయమేవ । ఏతా ఇతి పుల్లిజ్జనిదేశః
అర్థాభిప్రాయః । ఏతా ఇత్యనేన సుగ్రహత్వం అర్థక్రమ
సాధ్యత్వం చ వివక్షితం । అర్థశబ్దప్రయోగస్తు పూర్వం
“ఇమమర్థం” ఇత్యత్ర అర్థశబ్దవిభక్తివిపరిణామేన అత్యపి
అనుషజ్జనీయః ఇత్యభిప్రాయేణ । దశశబ్దేన “అనంతపారం
బహు వేదితవ్యం” ఇత్యాదివ్యావృత్తిః।

మన్తారం త్రాయతే ఇత్యస్య “అయం” ఇత్యనేన సంబంధః । సుత్రశబ్దేన అధికారనియమాభావ ఉక్తః । అనేన దేశకాలాదినియమాభావైఽపి అర్థసిద్ధిః, అత్ర ఇదానీం ఏవం “మన్తారం” ఇత్యనుక్తత్వాత్ ।

“దుర్వృత్తో వా సునృత్తో వా మూర్ఖః పణ్డీత ఏవ వా ।
లక్ష్మీం చ మాం సురేశేశం ద్వయేన శరణం గతః ।
మల్లోకమచిరాల్లభ్యా మత్సాయుజ్యం న గచ్ఛతి ।
అతిపాప ప్రసక్తోఽపి శ్రీనైకుణ్యం పురాతనం ।
ద్వయానుష్ఠానమాత్రేణ సరశ్శీఘ్రం న గచ్ఛతి ।
మూర్ఖో వా ధర్మశీలో వా నిన్దితో వాప్యనిన్దితః ।
ద్వయోచ్ఛారణమాత్రేణ సరః పూజ్యో విశేషతః ।
నానుకూల్యం న సక్షత్రం న తీర్థాదివిషేషణం ।
న పురశ్చరణం నిత్యం జపం వాఽపేక్షతే హ్యయం ।
ద్వయేన ముస్త్రైరత్నేన, మత్ప్రీతయే * భజేత్సదా ।
స్త్రీశూద్రా వినతాశ్చైవ మస్త్రం ప్రణవవర్జితం ।
నమోస్తం మస్త్రరత్నం చ జపేయై రైష్టవాస్సదా ।
ఋష్యాదీంశ్చ కరన్యాస మజ్ఞన్యాసం చ వర్జయేత్ ।
నారీ వా వృషలో వాపి గురువందనపూర్వకం ।
స్త్రీణాం చ సర్వవర్ణానాం పురుషాణాంతిధా విదుః ॥
ఇత్యాదివచన శతమనుసంధేయం ।

త్రాయతే ఇత్యపి సర్వవిధ రక్షణవాచీ । అత్ర తు నిశ్చేషప్రతిబంధ నివృత్తిపూర్వక నిరతిశయానందకరత్వవాచీ. ద్వయేన ప్రాప్నుయాత్పుత్ర తద్విష్ణోః పరమం పదం ।

సర్వమస్త్ర ఫలాన్యస్య విజ్ఞానేన భవన్తి వై ।
 అచిరాంత్యసాదేన మల్లోకం చ స గచ్ఛతి ।
 మల్లోకమచిరాద్గత్వా మత్సాయుజ్యం స గచ్ఛతి ।
 సర్వపాపక్షయకరం సర్వపుణ్యవివర్ధనం ।
 శ్రీకరం లోకవశ్యం చ సద్యస్సంసారతారణం ।
 మానసం వాచికం పాపం కాయికం చ త్రిదా కృతం ।
 ద్వయస్త్వరణమాత్రేణ నాశం యాతి సునిశ్చితం ॥”
 ఇత్యాదికం ద్రష్టవ్యం ॥

“ ఏతాన్ మన్తారం ” ఇత్యర్థజ్ఞానస్య రక్షణ హేతుత్వం
 “జ్ఞానాన్తోక్షః ” ఇతి నియమద్యోతనార్థం; “యథార్థం
 తు ద్వయం చైవ” “మస్త్ర విత్తమ” ఇత్యర్థజ్ఞానమప్యవ్య
 తే । ఉదాహృతవచనేష్వపి మస్త్రజ్ఞానం అర్థద్వారకం చ
 ద్రష్టవ్యం ॥

చకాశేణ అర్థజ్ఞానవ్యతిరేకేణ ద్వయోచ్ఛారణమా
 త్రం చ రక్షకమితి సముచ్చయతే ॥

సంసారార్ణవమగ్నానాం సద్యస్సంసారతారణం ।
 ద్వయమేకం తు విప్రేంద్ర నాస్త్వస్య సదృశం భువి ॥
 ఇత్యాదివచనాత్ ॥

యద్వా చకారః అవధారణార్థః । త్రాయత ఏవేత్యర్థః ।
 ద్వయస్త్వరణమాత్రేణ నాశం యాన్తి సునిశ్చితమిత్యుక్తేః
 ఇత్యధిగతనిగమశ్చ ఇతి ఉత్తరత్ర అన్వయః । ఇతిశబ్దః
 “త్రాయతే” ఇత్యుక్తం పరామృశతి । కస్త్రాయత ఇత్యా
 కాజ్ఞాయాం “అయం” ఇతి వక్ష్యమాణం మస్త్రరత్నం
 “అధిగత” ఇత్యాదినా విశిష్య-అధిగతః నిగమః యేన సః

అధిగతినిగమః “ సత్యం తద్వయం సకృదుచ్చారో భవతి” ఇత్యాదినా వేదాంతసిద్ధః ఇత్యర్థః । ద్వయసార్థస్వరూపమపి శ్వేతాశ్వతరే, తైత్తిరీయే చ సిద్ధమ్ । “యో బ్రహ్మణం” ఇత్యాది, “బ్రహ్మణే త్వామహం” ఇత్యాది చ । మస్తస్య త్రాతృత్వమపి అగమసిద్ధం ఇతి పూర్వమేవోక్తమ్ ॥

పట్నదః ఇతినిర్దేశేన ప్రణవేన సహసత్తపదత్వాత్ తద్వ్యతిరేకేణ పట్నదస్యైవ అస్య మస్త్రరత్నస్య సర్వాధికారత్వాత్, సర్వాధికారపక్ష ఏవ సర్వైరాచారైర్నిరణీకృతః ఇతి జ్ఞాపితం.

ద్విఖణ్డః ఇత్యేన

“ ఓమిత్యేకాక్షరం మస్త్రమేకం గూఢార్థముచ్యతే ।

ప్రకాశార్థం తయోరేకమక్షరైః పఞ్చవింశతైః ।

తస్మాన్మస్తద్వయం బ్రహ్మ పఞ్చవింశత్యక్షరం విదుః॥”

ఇత్యాదినా, “ప్రణవం మస్త్రరత్నం చ మస్త్రద్వయముదాహృతం” ఇత్యన్తేన ప్రణవస్య ఏకమస్త్రత్వం, తేనసహ మస్త్రరత్నస్య ద్వయాభిధానం, న తు ప్రణవవ్యతిరీక్తస్య ద్వయత్వముక్తమ్ । అతః అస్య ప్రణవరహితస్య ద్వయత్వం నాస్తీతినిరాకియతే । అస్య మస్త్రరత్నస్య త్రైవిధ్యాధికారత్వే ప్రణవసాహిత్యేన ద్వయత్వం, సర్వాధికారత్వేఽపి వాక్యద్వయేన అర్థద్వయప్రతీకత్వ వివక్షయా తావంతాత్రే ద్వయశబ్దప్రయోగాచ్చ ద్వయత్వముపపద్యతే ఇతి భావః.

“స్త్రీణాం చ సర్వవర్ణానాం పురుషాణాం తథా విదుః ।

ఏవం జ్ఞాత్వా ద్విజశ్చేష ద్వయం నిత్యమతద్వితః ।

శ్రీమన్నారాయణం ధ్యాత్వాతం జపేత్సురుషోత్తమమ్॥”

ఇతిహి ఉచ్యతే “ద్వయేన మస్త్రరత్నేన” ఇతి మస్త్రరత్నే ద్వయప్రయోగశ్చ దృశ్యతే । ద్వివాక్యః ఇతివక్తవ్యేపి “ద్విఖణ్డః” ఇతివదతః అయం భావః “అర్థైకత్వాదేకం వాక్యం” ఇతి న్యాయేన ద్వయస్య సాకల్యేన ఏకవాక్యత్వే అవాస్తరవాక్యభేదాత్ వాక్యద్విత్వమితి అయం ఇత్యనేన విశేష్యనిర్దేశః । అయం ఇత్యనేన అస్యమాహాత్మ్యం స్ఫిర్యతే “అయం త్రాయతే” ఇత్యుపదేశరూపత్వప్రతీతేః, అస్య ఆచార్యరుచి పరిగృహీతత్వం, ఆచార్యోపజ్ఞత్వనియమశ్చ, ప్రతీయతే । అయమితి సామాన్యనిర్దేశస్తు అత్యంతగోపనీయత్వప్రదర్శనాయ । పూర్వం హి “ప్రణవ ఇమమర్థం” “మధ్యమేన సమసా” “నారాయణపదం యమాహ” ఇత్యాద్యుక్తిం । అత్ర ఉపదిశ్య మానాకారత్వనిర్దేశః । “యస్మాత్తదుపదేష్టా ౭సౌ తస్మాత్ గురుతమో గురుః” ఇత్యాద్యుక్త్యా ఏతదుపదేష్టురేవ ఆచార్యపూర్తిం రహస్యత్రయేపి మస్త్రరత్నస్య ప్రాధాన్యేన ఉపదేశ్యత్వంచ సూచయతి.

౫

అస్య ప్రపదనానుష్ఠానపరత్వం ఖ్యాపయన్ తద్గతపదార్థం చ కిచ్చిద్వదృఙ్ ఉత్తమపురుషనిర్దేశసిద్ధాధికారిణః ప్రత్యేకం స్వానుసన్ధానపరత్వం చ జ్ఞాపయన్ పూర్వశ్లోకే ఉపదేశముఖేన ప్రతిపాదితమర్థం స్వానుష్ఠానముఖేనాపి ప్రకాశయన్ వర్తమాననిర్దేశసిద్ధ నిత్యానుసన్ధేయత్వం చ ద్యోత

యః నిరతిశయభోగ్యతయా పునస్తమేవార్థమనుసన్ధతే.

మూ॥ ఈశానాం జగతామధీశదయితాం నిత్యానపా
యాం శ్రియంసంశ్రిత్యాశ్రయణోచితాఖిలగుణస్యాజ్ఞీ
హరేరాశ్రయే । ఇష్టోపాయతయా శ్రియా చ సహితా
యాత్తేశ్వరాయార్థయే కర్తుం దాస్యమశేషమప్రతిహతం
నిత్యం త్వహం నిర్మమః ॥

ఈశానాం జగతామధీశదయితాం ఇతి శ్రీశబ్దప్రసృత్తి
సిద్ధార్థః । అనేన పదద్వయేన “అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ”
ఇతి శ్రుతిః స్మార్యతే । శ్రిః - సేవాయాం, ఇతి ధాతోః కర్తృణి
కర్తరి చ ప్రసృత్త్యా ఏతదుభయం శ్రీశబ్దార్థః । సర్వైః
స్వయం శ్రీయతే, సర్వేశ్వరం చ ఆశ్రయతే ఇతి శ్రీః ।
అనేన చేతనేశ్వరవిషయసంబద్ధద్వయేన స్వతంత్రభగవదావ
ర్జన హేతుభూతవాల్లభ్యాదికం, ఆశ్రిత సంరక్షణార్థం ముఖ
ప్రదానోపయుక్త నిరవధికవాత్సల్యాదికం చ, దేవ్యాః
సంలక్ష్యతే ।

సేవ్యాం ఇతి వక్తవ్యే ఈశానాం ఇత్యుక్తిః శ్రీశబ్ద
నిరుక్త్యంతరసిద్ధం అర్థాంతరం చ ద్యోతయితుమ్ । శ్రు-
శ్రవణే, ఇతి ధాతోః, శృ-విస్తారే* ఇతి ధాతోశ్చ ప్రసృత్తస్యః
శ్రీశబ్దః । అత్ర ఈశానపదేన నియన్తృత్వ వాచినా ఆశ్రిత
సర్వదోషాపాకరణ పూర్వోహితశ్రావణేన నియన్తృత్వం †
వివక్షితమితి కృత్వా శృ-హింసాయాం ఇతి ధాతుసిద్ధపాప

* అత్ర-విచారణీయం. † నియన్తృత్వం. పా.

నిరాకరణం, శ్రు - శ్రవణే ఇతిభాతోః నిబర్హసిద్ధం హిత
కథనం చ, ద్యోత్యతే।

“శృణోతి నిఖిలాదోమా శృణోతి చగుర్జైర్జగత్” ఇతి॥

“శ్రయ స్తి వైష్ణవం భావం సా శ్రీరితి నిగద్యతే।

శ్రయ స్తి శ్రీయమాణాం చ శృణోతి శృణ్వతీమపి”

ఇతి చ అత్ర ద్రష్టవ్యమ్॥

జగతాం ఇతి బహువచనేన శ్రుతిగ తేదం శబ్దసిద్ధం వైచి
త్ర్యం వివక్షితం। దయితాం ఇత్యనేన అత్యస్తప్రీతివిషయ
త్వవచనాత్ తత్సత్త్వస్త్రిశమన హేతుభూతవాల్లభ్యము
చ్యతే। అత్ర ఈశానశబ్దాన్తర్గతాః పుష్పత్వస్త్రిస్తరసిద్ధా
ర్థాః సజ్జహీతాః వేదితవ్యాః। ప్రధానత్వాదుభయ
మేవాత్ర కణ్ఠోక్తమ్।

నిత్యానసాయాం ఇతి మతుఃకర్థానువాదః। నిత్యం సంశ్లి
ష్టామితి వక్తవ్యే “నిత్యైవైషా జగన్తాతా విష్ణోః శ్రీర
నసాయినీ” ఇతివచనం స్తారయితుమేవం నిర్దిష్టమ్। నిత్య
మనసాయా నిత్యానసాయా। అసాయోఽత్ర పృథక్స్థిత్యా
దికం। స్వరూప రూప విభవాదిష్వపి సర్వత్రాన్వయః
అనసాయశబ్దేన వివక్షితః। అన్వయోక్తేరపి వ్యతిరేకోక్తేః
ప్రాయిత్యనివృత్తిపరత్వాత్। విశ్లేషోఽసాయ ఇతి చ
పర్యాయ ఇతి దేవ్యభిప్రాయేణ “అనసాయాం” ఇత్యుక్తమ్।
నిత్యశబ్దేన క్షణమపి విశ్లేషం న సహతే ఇతి వివక్షితమ్।

శ్రియం ఇతి। యథా అకారః భగవతః ప్రథమాభిధానం
తథైవ శ్రీశబ్దోఽపి లక్ష్యః ప్రథమాభిధానం ఇత్యర్థః।
అనేన శ్రుతిప్రసిద్ధిః ద్యోత్యతే। శ్రీశబ్దేన ‘విష్ణోః శ్రీః, ఇతి

భగవతః సర్వోత్కర్షోఽపి ఏతదాయత్త ఇతి గమ్యతే ।
సంశ్రిత్య పురుషకారత్వేనేతి శేషః । శ్రియం సంశ్రిత్య ఇతి
నిష్క్రమ్య వచనం పురుషకారత్వేన సమాశ్రయణం
ద్యోతయతి । ఉత్తరత్ర “శ్రియా చ సహితాయ ”
ఇతి హి ఉక్తమ్ । సమ్యగాశ్రయణమత్ర తచ్ఛరణాగతిః ।
“అశరణ్యశరణ్యామనన్యశరణః శరణమహం ప్రపద్యే” ఇతి
భాష్యకారోక్తేః । భగవత్సమాశ్రయణస్య లక్ష్మీపురుషకారః
అపేక్షితః, అత్ర తు న తథా పురుషకారాంతరాపేక్షేతి,
“శ్రియం సంశ్రిత్య” ఇత్యన్యవహితోక్తిః । అస్యా హి మా
తృత్వప్రయుక్తవాత్సల్యాతిరేకాత్ న పురుషకారః అపే
క్షితః । సంశ్రిత్యేతి క్వాశ్చత్యా భగవత్సమాశ్రయణేన
సమానకర్తుకత్వ పూర్వకాలికత్వే లక్ష్మీసమాశ్రయణస్య
వివక్షితే । లక్ష్మీపురుషకారవ్యతిరేకేణ భగవత్సమాశ్రయ
ణం కర్తుమశక్యమితి † భావః ।

పురుషకారోద్భూతిగుణాః నారాయణపదేన వివక్షితాః
ఇత్యభిప్రాయేణ ఆహ-ఆశ్రయణోచితాఖిలగుణస్య ఇతి ।
ఆశ్రయణోచితః పదేన పూర్వసముచితశబ్దార్థః వివృతః । సా
కర్యకార్యాపాదకరాశిద్వయాభిప్రాయః అఖిలశబ్దః । వాత్స
ల్యాదికం జ్ఞానశక్త్యాదికం చ ఆశ్రయణోచితమేవ ।

అంఘ్రి ఇత్యనేన పరస్పరస్వయప్రయుక్తం సాన్దర్యం
నిరపేక్షోపాయత్వం చ వ్యజ్యతే । సమాశ్రయణోన్ముఖస్య
శేషత్వరూపస్వరూపాచితత్వాత్ “అంఘ్రి” ఇత్యుక్తిః ।
యథా స్తసన్ధయస్య మాతుః స్తనేవిశేషప్రాప్తిః తథేతి

భావః । “సర్వదా చరణద్వంద్వం” “లోకవిక్రాంతచరణౌ” “స భ్యాతుశ్చరణౌ” “చరణౌ శరణం యతః” “త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే” ఇత్యాదికం చ అత్రానుసంధేయమ్ ।

హారేః ఇత్యనేన ఉపాయభావసూచ్యతే । హరతీతిహారిః । ఆశ్రితవిరోధినిరసనస్వభావ ఇత్యర్థః ।

ఆశ్రయే ఇత్యనేన కరణత్రయకృతమాశ్రయణమపి వివక్షితమ్ । “బద్ధాశ్చలిపుటం దీనం యాచంతం శరణాగతమ్” ఇతి వచనాత్ । ప్రార్థనా చ అత్ర సిద్ధా । “ఆశ్రయే” ఇతి సామాన్యోక్తేః ।

ఇష్టోపాయతయా ఇతి శరణశబ్దార్థః । ఉపాయశబ్దేన “ఉపాయే గృహరక్షిత్రోః” ఇతి వచనం స్మరితమ్ । ఇష్టస్యోపాయః ఇతివా, ఇష్టశ్చ సా ఉపాయ ఇతి వా । ఇష్టస్య అభీష్టస్య ఫలస్య ఇత్యర్థః । “భగవత్ప్రాప్తయే” ఇతి వక్తవ్యే సామాన్యేష్టశబ్దనిర్దేశః పూర్వవాక్యోక్తోపాయస్య సర్వఫలసాధనత్వద్యోతనార్థః । కర్తృధారయసమాసే ఉపాయానుష్ఠానదశాయామపి నారస్యం వివక్షితం, గుణవిగ్రహాదివిశిష్టత్వాదుపాయస్య ।

“త్వమేవ సర్వశాస్త్రేషు శరణత్వేన గీయసే ।

ఆత్మాత్మీయం చ యత్కించిత్ దుర్భరం దుస్త్యజం మమ॥
తత్సర్వం తవ విన్యస్తం శుభయోగి పాదపద్మయోః ।

ఉపేయస్య తవ ప్రాప్తే త్వాముపాయతయా వృణే॥

ఉపాయో భవ మేదేవ” ఇత్యాదికమనుసంధేయమ్ ।

శ్రియా చ సహితాయ ఇతి శ్రీమత్పదార్థః । శ్రీశబ్దస్య పూర్వపదార్థస్వరూపం చకారేణ పురుషకారభూతాయా ఏవ శ్రియః ప్రాప్త్యాస్తర్థానం సముచ్చినోతి । సహితశబ్దేన అస్యాపి భోగ్యతాతిరేకాత్ నిత్యసంక్షేపః ప్రతిపాద్యతే । “సహితాయ” ఇతి మన్తానుగుణ్యేన ఐదభేదః ।

ఆత్మేశ్వరాయ ఇతి నారాయణశబ్దార్థః । ఆత్మనాం ఈశ్వరః ఆత్మేశ్వరః । అనేన శేషిత్వం వివక్షితమ్ । అత్ర వక్తవ్యం ‘స్వామిత్వం’ ఇత్యుక్తోక్తమ్ । ప్రాప్తవిషయకిచ్చిత్కారః ఏవం స్వదత ఇతి భావః ।

అర్థయే ఇతి చతుర్థ్యర్థః । చతుర్థ్యాః తాదర్థ్యముఖేన ప్రార్థనాపర్యవసానాత్ । అర్థయే ఇతి వర్తమాననిర్దేశేన ప్రార్థ్యకై జ్ఞుర్యస్య నిత్యప్రార్థ్యత్వం వ్యజ్యతే ।

కర్తుం ఇతి ప్రార్థనాయా ఏవ ఉద్దేశ్యత్వం గమ్యతే ।

దాస్యం ఇతి-దాసస్య కర్తృకై జ్ఞుర్యం ఇత్యర్థః ।

అశేషశబ్దేన సర్వవిధకై జ్ఞుర్యం వివక్షితమ్ ।

ఆప్రతిహతశబ్దేన దేశకాలాభ్యామప్రతిహతస్వభావః సజ్జోచాభావ ఇత్యర్థః ।

నిత్యం ఇత్యనేన సర్వావస్థాచితత్వమ్ । అత్ర “సర్వేషు దేశకాలేషు” ఇత్యాదిః అనుసంధేయః ।

తు శబ్దేన అధికారివైలక్షణ్యముచ్యతే । అహం తు ఇత్యర్థః ।

తమేవ విశేషమాహ నిర్న్యమః ఇతి । అయం సమశ్చబ్దార్థః । “అహం భోక్తా మమాయం భోగః” ఇత్యహజ్కారమమకారరహిత ఇత్యర్థః । అనేన ప్రబలతర విరోధి

శబ్దోఽపివ్యాఖ్యాతః । “నిర్మమస్సన్నర్థయే” ఇత్యనేన
 విరోధి నివృత్త్యనంతరమేవ కైజ్జుర్యరస్యతాప్రతీతేః
 భాష్యకారైః సమసోఽస్య ప్రథమమనుసంహితత్వాచ్చ,
 ఫలప్రార్థనాయాః పూర్వమేవ విరోధినివృత్తిరపేక్షితా
 ఇతి గమ్యతే । అహమిత్యేకవచనేన అధికారిదాల్లభ్యం
 స్వనిష్ఠా చ ప్రదర్శితాభవతి॥ ౬

పూర్వప్రస్తుతోపాయస్య శరణ్యాభిమతిప్రకాశకం
 చరమశ్లోకం వ్యాచక్షే । శరణ్యాభిమతత్వం చ స్వయం
 సర్వపాపవిమోచనోక్త్యా జ్ఞాయతే । చరమోపాయప్రతి
 పాదకత్వాత్, అస్య చరమశ్లోకస్య ఆచార్యభూతేన భగ
 వతా ఉపదిష్టత్వాత్, తాద్రూప్యేణైవ స్వయమపి శిష్యా
 ప్రత్యుపదిశతి॥

మూ॥ మత్ప్రస్థానతయా మయా క్తమఖిలం స స్త్యజ్య
 ధర్మం పునర్మామేకం మదవాప్తయే శరణమిత్యార్థః ।
 వసాయం కరు! త్వమేవం వ్యవసాయయుక్తమఖిల జ్ఞానా
 దిపూర్ణో హ్యహం మత్ప్రప్తిప్రతిబద్ధకై ర్విరహితం
 కర్మాం ~~సాధకత్వాత్~~ ॥ ౭

మత్ప్రస్థానతయా-మత్ప్రప్తిః అర్థః ప్రయోజనం
 యస్య-అసా మత్ప్రస్థానః, తస్యభావస్తత్తా, తయేత్య
 ర్థః । ధర్మం అయం హి ధర్మశబ్దార్థః యదతాకికం
 శ్రేయస్సాధనం తత్ర శ్రేయోవిశేషసాధనత్వం వివక్షితమ్ ।
 స చ భగవత్ప్రప్తిః తదుపాయతయేత్వార్థః । అత్ర విహి
 తాయాశ్శరణాగతేః ప్రకరణేన భక్త్యజ్ఞత్వే ప్రతీతేఽప్య

నన్యసాధ్యాజ్ఞభగవత్ప్రాప్తిం ప్రతి స్వతంత్రసాధనత్వాభి
ప్రాయేణ మత్ప్రాప్త్యర్థతయేత్సు క్తమ్ ।

మయా క్తమ్ । న తు త్వయా విశిష్య పృష్టం । త్వయా
తు “యచ్ఛేయసాన్యన్నిశ్చితం బ్రూహి తన్నే” “శిష్య
స్తేహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్” ఇతినామాన్యేన
హి పృష్టమ్ ఇతి భావః ।

యద్వా-మత్ప్రాప్త్యర్థతయా మయోక్తం న తు
తేహం మత్ప్రాప్త్యర్థత్వమస్తి । తథాపి తథాపి తథా
ప్య ఏవముక్తమితి భావః । ఉక్తం న తు నిశ్చితమిత్యర్థః ।
పరీక్షార్థం తవేతి భావః ।

అఖిలం-ఇతి సర్వశబ్దార్థః । సర్వశబ్దో హి త్యాజ్య
ధర్మాణాం కార్తృత్వసంహారః ।

కేచిదాచార్యాస్తు ‘సన్ధ్యాపీఠోఽశుచిర్నిత్యం’ ఇత్యా
ది ప్రక్రియయా సర్వకర్తృయోగ్యతాపాదకనిత్యకర్తృది పర
త్వం సర్వశబ్దస్య వ్యాచక్షతే । ఇదం తు తత్త్వదీప
ప్రక్రియయా ఉక్తమ్ ।

“ధర్మా” ఇతి బహువచనాన్తస్య ధర్మశబ్దస్య ధర్మం
ఇత్యేకవచనాన్తత్వేన వ్యాఖ్యానం మోక్షో పాయత్వవేషే.
ణ ఏకరాశితత్వజ్ఞాపనార్థమ్ । “ఏకో వ్రీహిః” ఇతివత్ ।
తే చ ధర్మాః-కర్తృ, జ్ఞానం, భక్తిశ్చ, అవతారరహస్యజ్ఞానం
పురుషోత్తమవిద్యా, దేశవాసో, నామసజ్జీర్తనం, దీపారో
పణం, మాలాకరణం, చ ఇత్యేవమాదికాః । “జన్మ కర్మ
చ మే దివ్యం” “యో మామేవమసమ్మాధః” “దేశోఽ
యం సర్వకామధుక్” “స్తువన్నామసహస్రేణ” ఇత్యాది

వచనశతం అనుసన్ధేయమ్ |

యద్వా ధర్మశబ్దేన నానారూపా భక్తిరేషాచ్యతే |
వేదాన్తప్రక్రియయా కర్తాదీనాం సర్వేషామపితదజ్ఞత్వాత్ |
అత స్తదభిప్రాయః అత్ర ఏకవచనాన్తధర్మశబ్దప్రయోగః |
ధర్మశబ్దేనైవ సాక్షాయా భక్తేరు క్తత్వాత్, బహువచనేన
తదవాన్తరభేదో వివక్షితః ఇతి భావః | ఆయమపి సర్వశబ్దః
సామాన్యవాచీ |

సంత్యజ్య ఇతి పరిత్యజ్యశబ్దార్థః | అత్ర సమిత్యనేన
ఉపసర్గార్థో వివక్షితః | సమ్యక్త్వాగో నామ సవాసన
త్యాగః | స్వస్వార్థసాధనత్వబుద్ధిత్యాగః | త్యజ్యేత్యస్య
పునస్సన్త్యజ్యేత్యుక్తిః విశిష్టవిధిత్యజ్ఞాపనార్థా; అనేన
ప్రపదనం ప్రతి ధర్మత్యాగస్య అజ్ఞత్వం జ్ఞాపితమ్ | దు
ష్కరత్వ స్వరూపవిరుద్ధత్వాదికం త్యాజ్యత్వే హేతుః
“మత్ప్రాప్త్యర్థతయా మయోక్తం” ఇత్యనేన వివక్షితః |
ఉత్తరశ్లోకేషి వ్యక్తిభవివృత్తి | ‘నిత్యనైమిత్తికాదీనా
మనుష్ఠేయత్వం మధ్యమస్థిత్యవలంబేన’ ఇతి తత్త్వదీపే
స్పష్టతరముక్తమ్ || తచ్ఛ్రు

“క్రియమాణం న కస్తేచిద్యదర్థాయ ప్రకల్పతే |

అక్రియావదనర్థాయ తత్తు కర్త సమాచరేత్” | ఇత్యు
క్తార్థానర్థహేతుత్వరహితస్య కర్తణః అనుష్ఠేయత్వమ్ |
‘అనర్థసాధనం కిञ్చిత్’ ఇత్యాదినా సిద్ధధర్మస్యాపి ధర్మ
త్వేన త్యాజ్యత్వప్రాప్తౌ తస్యోత్తరత్ర స్వీకార్యత్వాభిధా
నాత్, త్యాజ్యధర్మవైలక్షణ్యం పునశ్చబ్దేన ద్యోత్యతే |

యద్వా పునశ్శబ్దః త్వర్ణః | “శాస్త్రీయాణాం ధర్మాణాం

త్యాజ్యత్వే యథేష్టాచరణమేవ ప్రాప్తం” ఇత్యాశక్కుః
కర్తవ్యభాగం విశిష్యాహ పునరేవం కర్తవ్యమితి ।

మామేకం ఇత్యస్య మామేవైకమిత్యేవ వ్యాఖ్యామా
మిత్యనేన అవతారప్రయుక్తసాలభ్యాదికం స్వరూపాను
రూపత్వాదికం *వివక్షితమ్ । ఏకశబ్దశ్చ “మామేన యే ప్ర
పద్యంతే” ఇత్యాది ప్రయోగాత్ స్థానప్రమాణన్యాయేన
అవధారణార్థ ఇతి భావః । అత్ర అవధారణం “వ్రజ” ఇతి
వక్ష్యమాణస్వీకారస్య ఉపాయత్వం నివర్తయతి ।

మదవాప్తయే ఇత్యనేన ప్రాప్యానురూపత్వం ఉపా
యస్య వ్యజ్యతే ।

శరణమితి ఇతిశబ్దేన మామిత్యుక్తస్య వాత్సల్యాదిగుణ
విశిష్టస్య ప్రాప్యత్వాత్ శరణ పదం తస్య ఉపాయత్వం
సూచయతీతి వివక్షితమ్ ।

ఆర్తశబ్దేన ఉపాయస్వీకారానుగుణం ఆకీర్ణ్యన్యం వివక్షితమ్ ।

యద్వా ఉపాయాంతరాణాం దుష్కరత్వస్వరూప
విరుద్ధత్వాదినా అత్యంతమనసన్నోభవా ఇతి భావః ।

యద్వా ఆర్తాధికారీ సన్నిత్యర్థః । తస్య వైశిష్ట్య
ప్రతిపాదనార్థం ఆర్త ఇత్యుక్తమ్ ।

అవసాయోఽత్ర వ్యవసాయః । అనేన ప్రజేత్యత్ర ప్ర
కృత్యర్థ ఉక్తః ।

కురు ఇత్యనేన ప్రత్యయార్థః । గత్యర్థస్య ధాతోః వాఙ్మనః
కాయగతిత్రయవాచిత్యేఽపి ప్రాధాన్యాత్ అవసాయ
ఇత్యుక్తమ్ । కురు ఇత్యనేన ప్రపదనం విదధాతి । ప్రపదన

* అత్ర చ ఇతిచేత్ సాఘ.

విధయశ్చ శాస్త్రేషు బహుశోద్రష్టవాః । అవసాయశబ్దేన
ప్రపదనస్య మహావిశ్వాసపూర్వకత్వనియమ ఉక్తః ।

“తస్మాత్త్వముద్ధమైత్సృజ్య చోదనాంప్రతిచోదనమ్ ।
ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ శ్రోతవ్యం శ్రుతమేవ చ ।
మామేకమేవ శరణమాత్మానం సర్వదేహినామ్ ।

యాహి సర్వాత్మభావేన యాస్యసి హ్యకుతోభయమ్”
ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్ ।

ఉపాయాంతర పరిత్యాగపూర్వక భగవదేకోపాయత్వ
వరణం పూర్వాధేన విధీయత ఇతి ఏతచ్ఛ్లోకపూర్వార్థస్య
తాత్పర్యమ్ ।

అథ ఉపాయనిష్పాద్యఫలవిశేషః ఉత్తరాధేన ప్రతి
పాద్యత ఇత్యభిప్రాయేణాహ-త్వామేవం ఇత్యాది ।

త్వా ఇత్యస్య అత్ర త్వాం ఇతి స్పష్టతయా ఉక్తిః-
తస్య అర్థః ఏవం వ్యవసాయ యుక్తమితి ।

ఏవమితి పూర్వోక్తపరామర్శః । విశిష్టోపసాయో వ్య
వసాయః । ఇతరోపాయత్యాగపూర్వకం మామేకోపాయ
త్వేన అధ్యవస్యంతం ఇత్యర్థః । అనేన అనువాదేన అధికారి
నిష్ఠా ప్రదర్శితా । అహంశబ్దవ్యాఖ్యానే అఖిలజ్ఞానాది
పూర్ణ ఇత్యుక్తత్వాత్ తత్ప్రతికోట్యజ్ఞానాశక్త్యాదికం చ
త్వా ఇత్యత్ర వివక్షితమ్ ।

శ్లోకే అహమితిప్రథమం నిర్దిష్టమ్ । అత్ర తు త్వేత్యేతత్
ప్రథమం వ్యాఖ్యాతమ్ । అస్యాయమభిప్రాయః । పూర్వవిహితార్థ
నిష్ఠతాపరం త్వా ఇతి పదం ఇత్యభిప్రాయేణ త్వా శబ్దః
ప్రథమం వ్యాఖ్యాతః । శ్లోకే తు ‘మాం’ శరణం ప్రజేతి

సారథ్యవేషేణ శరణత్వాభిధానాత్ మన్నియామ్యాయం
మచ్ఛరణ్యః కథం స్యాదితి అర్జునాతిశజ్ఞానిరాకరణాయ
స్వస్య పరత్వం జ్ఞాపయితుం అహమితి ప్రథమం నిర్దేశ ఇతి।

అఖిలజ్ఞానాదిపూర్ణోహ్యహమితి । అఖిలస్య జ్ఞానం అ
ఖిలజ్ఞానమ్ । అధికారిస్వరూపతన్నిష్ఠాతద్విరోధి తత్ఫలవిష
యం జ్ఞానమిత్యర్థః । అఖిలం జ్ఞానమిత్వైకే జ్ఞానస్య వై
విధ్యం పూర్వోక్తవిషయద్వారకం మస్తవ్యమ్ । ఆదిశబ్దేన
శక్తిరూపాయ ఉచ్యతే । పూర్ణశబ్దేన పూర్తిశ్చద్యోత్యతే.
హి శబ్దేన సంప్రతిపత్తిః శ్రుతిప్రసిద్ధిర్వా ।

యద్వా-హి హ్నేతౌ । యస్మాత్ అహమేవంభూతః ఆత్మో
నిర్భరో భవేతిభావః । అహం శబ్దేన ఈశ్వరప్రత్యయగ్రహ
ణాత్ అయమస్థిస్సంపన్నః ఇతి అహంశబ్దస్య భావః ।

మత్ప్రాప్తిప్రతిబద్ధకైరితి సర్వసాపశబ్దార్థః । ప్రాప్తి
ప్రతిబద్ధకపదేన పుణ్యస్యాపి భగవత్ప్రాప్తిప్రతిబద్ధకత్వావి
శేషాత్ సాపశబ్దేన క్రోడీకార ఇతి వివక్షితమ్ । అతాకికత్వే
సతి అనిష్టాసాధారణకారణంహి సాపమ్ । ప్రతిబద్ధకై రితి బ
హుపచనేన అవిద్యాకర్తృవాసనాదుచిప్రకృతిసంబద్ధాః తద
వాస్తవభేదాః అజ్ఞానాన్యధాజ్ఞాన విపరీతజ్ఞానరూపాః పూ
ర్వాఘోత్రరాఘాఆరబ్ధరూపాశ్చ అన్యే సన్యే వివక్షితాః ।

ఐరహితం అత్ర విశబ్దేన సర్వశబ్దోక్తసాకల్యం వివక్షితమ్ ।
విశేషేణ రాహిత్యం నామ సామస్త్యేన రహితత్వమ్ ।
రహితశబ్దేన మోక్షశబ్దో వ్యాఖ్యాతః ।

కుర్యామ్ ఇతి లృఙ్దర్థః । ప్రతిబద్ధకై రివరహితం కుర్యా
మితి ణీదర్థః । త ఏవ భవంతం ముక్త్యా గచ్ఛన్తి న తు త్వ

యా మయా చ యత్నః కర్తవ్య ఇతి భావః । రహితశబ్దేన
పూర్వవాసనాప్రత్యభిజ్ఞాపి నాస్తీ త్యభిప్రేతమ్ । కుర్యాం
ఇత్యనేన ఆశ్రితవిరోధిరసనం స్వస్యైవభర ఇతివివక్షితమ్ ।
కుర్యామితి సజ్కుల్పనాచినా అనేన మన్నిగ్రహరూపమని
ష్టం మత్ప్రసాదే కథం తిష్ఠతీతి వివక్షితమ్ ।

స శోకం వ్యధా ఇతి “మా శుచః!” ఇత్యస్యార్థః । శోక
నిమిత్తస్య సర్వస్య శోకేన అప్రదితత్వాత్ తత్కార్యశో
కం మాకృధా ఇత్యుచ్యతే । మా శుచ ఇత్యత్ర మా ఇత్య
స్య త్వా ఇతి వదర్థభ్రాంతిం వారయితుం తత్ స్థానే
సర్వప్రయోగః । శుచ ఇత్యత్ర ప్రకృత్యంశః శోకశబ్దేనోక్తః ।
వ్యధా ఇత్యనేన ప్రత్యయార్థః । శ్లోకే పాపవిమోచనమాత్ర
ముక్తమ్ । అత్ర తు మత్ప్రేక్షిపతిబద్ధకైః ఇత్యుక్తమ్ ।

అయం భావః । నమస్తహేయవిధ్వంసే సతి స్వరూపాను
బద్ధినీ భగవత్ప్రేక్షిః స్వత ఏవావిర్భవతి ।

యద్వా - మామేవైష్యసీతి పూర్వశ్లోకోద్దిత్యలాను
షక్త్యాత్ విరోధి నివృత్తిప్రాధాన్యోక్తి రితి । అతోవిరోధి
నివృత్త్యుక్త్యనంతరం శోకనివృత్తి స్సజ్జచ్చతే । ఇతరసాధ్యో
పాయానాం త్యక్తత్వాత్ ఉపాయదౌష్కర్యాదిప్ర
యుక్తశోకోనాస్తి, సిద్ధోపాయపరిగ్రహచ్చ ఉపాయత్వబుద్ధి
ర్నాస్తి, తస్య గుణవత్త్వాత్ నిరపేక్షత్వాచ్చ । ఫలపదత్వ
శక్తిజ్ఞానాత్ ఫలాసిద్ధిశక్త్యానాస్తి, సర్వపాపవిమోచనోక్త్యా
ఫల విలంబశక్త్యానాస్తి, అతశ్శోకో న కర్తవ్య ఇతి శోక
నివృత్తే రభిప్రాయః ॥

నిశ్చిత్యేతి 'మా శుచ' ఇతి అప్రసక్తస్య ప్రతిషేధా
యోగాత్ శోకప్రసక్తం స్వానుసన్ధానేన దర్శయన్ తేన
అధికారిస్వరూపం చ విశిష్టా పూర్వశ్లోకానుక్తశ్లోక
పదార్థావపి వదన్ అత్ర విహితప్రపదనోపాయస్యా వశ్యా
వేషీతం మహావిశ్వాసం చ దర్శయన్ నిరస్తమేతదర్థా
నుసన్ధానేనైవ అస్య కాలక్షేపం చ వదన్ "స్థితోస్మి గత
సందేహః" "నిస్సంశయస్సుఖమాస్వ" ఇత్యాదిప్రక్రియయా
నైర్భర్యకాష్టాం చ దర్శయన్ శిష్యశిష్యామై స్వనిష్ఠాం చ
దర్శయన్ నిగమయతి ।

మూ॥ నిశ్చిత్య త్వదధీనతాం మయి సదా కర్త్యాద్యపా
యాణాహరే కర్తుం త్యక్తు మపి స్రవత్తు మధికం సీదామి
దుఃఖాకులః । ఏతజ్ఞానము పేయుచో మమ పునస్సర్వాపరాధ
క్షయం కర్తాసీతి దృఢోఽస్మి తేతి చరమం వాక్యం
స్మరన్ సారథేః ॥

అత్ర నిశ్చిత్య త్వదధీనతాం ఇత్యనేన పూర్వ
ప్రస్తుతోఽర్థః శోకనిమిత్తమితి దర్శితమ్ । స చ స్వస్య
భగవత్పరార్థానుసన్ధానమ్ ।

తదేవ దర్శయతి త్వదధీనతామితి భగవదధీనత్వం చ
సర్వస్య సప్తమే అధ్యాయే "భూమిరాపః" ఇత్యారభ్య "ఇ
తస్తస్త్వన్యాం ప్రకృతిం విద్ధి మే పరామ్" ఇత్యాదినా విస్త
రేణ ఉక్తమ్ । ఏవం భూతం పారార్థ్యం స్వస్యాప్యవిశిష్టం
ఇత్యభిప్రాయేణ "మయి నిశ్చిత్య" ఇత్యుక్తమ్ । త్వదధీనతాం

మయి నిశ్చిత్యే త్యక్తిః అర్జునస్యాప్యేవమనుసన్ధానం
ద్యోతయతి ।

* ప్రథమమేవ అత్యంత పారతస్య మభిధాయ
పునరత్యంతస్వాతంత్ర్యకార్యాన్ కర్తజ్ఞానాదీంశ్చ విదధాతి
* స్వరూపాననుగుణానాం దుష్కరాణాం ధర్మాణాం అనుష్ఠా
నం సర్వథా ప్యశక్యం స్వరూపానుగుణ స్సుకరశ్చ ఉపాయః
అత్ర న సందృశ్యతి ఇతి శ్లోక స్సంజాత ఇతి భావః ।

నిశ్చిత్యేతి అస్మిన్నర్థే సద్దేహోనా స్తీతి ఉపపన్నాథే
ఆస్తిక్యాతిరేకః ప్రకాశితః ।

త్వదధీనతామ్ అచేతనవత్ స్వరూపస్థితి ప్రవృత్త్యాదే
స్సర్వస్య త్వదధీనతామ్ “సామాన్యోక్తమప్యర్థం చతురాః
స్వార్థమేవ అనుసన్దధతి” ఇతి మయీత్యస్య భావః । స్వస్య
కరణక లేబరాదేశ్చ మయీతి గ్రహణమ్

సదా ఇత్యనేన భగవత్స్వార్థస్య యావదాత్మ భావి
త్వం నిరుపాధక త్వం చ ఉక్తమ్ అన్యథా కాలవిశేషేషి
ఉపాయాన్తరానుష్ఠానం శక్యమితి భావః ।

కర్తాద్యుపాయాన్ ఇతి । పూర్వశ్లోకే ధర్మమిత్యేకవచ
నాన్తత్వేన ఉక్తమ్, అత్ర తు బహువచనాన్తత్వేన । పూ
ర్వోక్తేభిప్రాయస్తు పూర్వమేవౌక్తః, అత్ర తు అనేక
త్వాత్ అనుష్ఠానమశక్యం ఇతి భావః । ఆదిశబ్దేన జ్ఞానభక్త్యా
దికం వివక్షితమ్ । కర్త - నిత్యనైమిత్తికాదిరూపమ్ ।
కర్తాద్యుపాయాన్ ఇతి బహువచనేన సర్వశబ్దబహు

* అత్ర మాతృకాప్రయోగేఽపి త్రివిధిహ్నం దృశ్యతే వాక్యకైలీసంప
త్తయే క్రమాత్ “యది తదా” ఇతి పపద్వయం అపేక్షితం ఇతి భాతి.

వచనం వ్యాఖ్యాతం । కర్తృజ్ఞానాదీనామ్ ప్రత్యేకమజ్ఞాన్జీ
భావేనలభీష్టసాధకత్వం బహువచనేన వివక్షితమ్ ।

“జ్ఞానభక్త్యన్వితం కర్తృ జనకాదిషు దృశ్యతే ।

కర్తృభక్త్యన్వితం జ్ఞానం ప్రాయేణ భరతాదిషు ।

కర్తృజ్ఞానాన్వితా భక్తిః ప్రహ్లాదప్రముఖాశ్రయా”

ఇత్యుక్తేః ఉపాయశబ్దేన శ్రేయస్సాధనరూపధర్మశబ్దార్థో
వివృతః । ఫలసాధనత్వేన త్యాజ్యాః ధర్మజ్ఞానాదయః
స్వయంఫలత్వేన ఉపాదేయా ఇత్యుపాయశబ్దస్య భావః ।

హరే విరోధినిరాసకే భవతి స్థితేఽపి మమైవం వ్యాకుల
తేతిభావః । హరే - ఇత్యనేన అహం శబ్దార్థః । హః
అంబ ఇతివత్ హరే ఇత్యుక్తిః । మయి త్వదధీనతా కర్తృ
ద్యుపాయాః ఇతి విప్రతిషిద్ధం ఇదమాపతితమ్ । అస్యాపి
నివర్తకో భవానేవ ఇతి భావః॥

యద్వా-మమ వ్యాకులత్వం త్వత్సమక్షమేవేతి స్వా
కిచ్చిన్యే సహృదయతా ద్యోతితా ।

శోకప్రకారిమాహ-

కర్తుమిత్యాదిః-స్వరూపవిరుద్ధత్వాత్ దుష్కరత్వాత్
దుఃఖిబహులత్వాత్ సాపాయఫలత్వాత్ స్వతఃఫలాసాధన
త్వాత్ సాపేక్షత్వాత్ విలంబితఫలత్వాత్ చిరసాధ్యత్వాత్
అనేకత్వాచ్చ కర్తుమశక్యమ్ । వర్ణాశ్రమోచితత్వేన అభి
మతఫలసాధనత్వేన చ శాస్త్రవిహితత్వాత్ త్వయా ఉప
దిష్టత్వాచ్చ ప్రత్యవాయభీత్యా త్యక్తుమశక్యమ్ । కిచ్చిత్
కర్తుం కిచ్చిత్ త్యక్తుమపి ఇతి చ ఆవిశద్యేన వివక్షితమ్ ।

త్యక్తుమపి ప్రపత్తుం ఇత్యనేన స్వరూపానుగుణత్వ సుక

రత్వసుఖరూపత్వనిరపాయత్వ స్వతస్సాధనత్వ నిరపేక్షత్వా
విలम्బితఫలత్వాయత్న సాధ్యత్వసిద్ధత్వై కత్వాదిభి శ్లోక
నిరాకరణేచ్ఛయా సుకరోపాయేఽభిహితేఽపి తదజ్ఞభూతం
ధర్మత్యాగం సత్యం కర్తుం, సర్వధర్మత్యాగాజ్ఞికాం ప్రపత్తిం
అనుష్ఠాతుం, చ మహావిశ్వాసాదిరాహిత్యాత్ అత్యగ్ర్య
భావాచ్చ అశక్తోహమితి స్వనై చ్యానుసన్ధానాత్ ఆకించ్యన్య
కాష్టా ప్రదర్శితా శ్లోకనిరాసకే సుకరోపాయేఽభిహితేఽ
పి మను మాన్ద్యాత్ శ్లోక ఏవ జాతః ఇతిభావః।

ప్రపత్తుమితి, సీదామి ఇత్యనేన స్వీకారస్యాపి స్వాతంత్ర్య
గర్భత్వాత్ శ్లోక హేతుత్వం సూచితమ్। అనేన ఏకశబ్దార్థో
వివృతో భవతి । ప్రపత్తుమిత్యనేన మాం శరణం ప్రజేతి
ప్రపత్తిః విహితేతి గమ్యతే । కర్తృద్యుపాయాః ఇత్యనేన
ప్రపత్తుమిత్యనేన చ కర్తజ్ఞానభక్తీనాం ఉపాయత్వం
ప్రపదనస్య చతుర్థోపాయత్వం చ వ్యజ్యతే।

“ఉపాయాస్తే త్రయః పూర్వే కథితాశ్చ వధారితాః ।
వ్యాచక్ష్యంబు చతుర్థం తముపాయం పరమంబుజే”
ఇత్యుక్తేః ।

అధికం సీదామి । ఉపాయాస్తరదాష్కర్యాదినా అవ
సాదః, మహావిశ్వాసాదిరాహిత్యేన సుకరోపాయేఽపి అనధి
కారాత్ అధికావసాద ఇతి ద్రష్టవ్యమ్ । సీదామితి వర్త
మాననిర్దేశేన మా శుచ ఇత్యుక్తేఽపి శ్లోకానువృత్తిర్ద్యో
త్యతే। అనేన అధికారమాద్యమాస్తిక్యాతిరేకశ్చ వ్యజ్యతే।

“పూర్వం న శ్లోకం వ్యధాః” “అధికం సీదామి”

శబ్దేన పాపానాం భగవన్నిగ్రహరూపత్వము క్రిం 'కుర్యాం
ఇతి సజ్జ్కల్పాత్ప్రతిబద్ధస్య భగవన్నిగ్రహరూప
త్వమభిప్రేతం ఇత్యుక్తం । తదత్ర స్పష్టమిత్యుక్తం ।
'యత్త్వత్ప్రియం తదిహ పుణ్యమపుణ్యమన్యత్' ఇత్యభి
యుక్తోక్తిః సర్వశబ్దేన, అవిద్యాకర్తృవాసనాదికం, అహజ్ఞా
రమమకారాదికం, పూర్వాఘోర్తిరాఘసమారబ్ధాదికం
తృణచ్ఛేదకణ్డాయనాదివదబుద్ధి పూర్వమనువృత్తిం, లోకా
పవాదభీత్యాదినా బుద్ధిపూర్వకృతం, చ యద్విరోధిజాతం, త
స్సర్వం వివక్షితం । క్షయశబ్దేన సవాసననివృత్తిరుచ్యతే ।
సర్వశబ్దేన 'సర్వే పాపానోతో నివర్తంత' ఇతి శ్రుతిః స్మరి
తా । క్షయశబ్దేన 'క్షీయంతే చాన్యకర్తాణి' ఇతి శ్రుతిః ।
కర్తాసి ఇతి లుట్ । కరిష్యసీత్యర్థః । ఏతజ్ఞానము సేయుష

స్సర్వాపరాధక్షయం కర్తాసీత్యాశ్చర్యోక్తిః । 'హృద్య
స్యహాం చిదభిసద్ధివిరామమాత్రాత్' ఇతి హ్యుక్తం ।
యద్వా-అపరాధక్షయం కర్తా క్షయస్య కర్తా ఇత్యర్థః ।
అసీత్యనేన తస్యైవ ఉపాయత్వమనుసంధతే ।

యద్వా ఇదాసీ మప్యపరాధం నిరాకరోషీత్యర్థః ।
లుప్తస్తత్వమేవ స్వరిసం ।

సృష్టోస్తి తిమహావిశ్వాన ప్రదర్శనం 'రక్షిష్యతీతి విశ్వానః'
ఇతి హ్యుక్తం । 'సీదామి' 'దృష్టోస్తి' ఇత్యాభ్యాం స్వావలో
కనేన సాదో భగవద్గుణావలోకనేన దార్ధ్యం చ అధికారి
ణో యావజ్జీవమనువర్తనీ యమితీ । ద్యోత్యతే । పునరిత్య

† అనువర్తనీయా ఇతి శోకద్వయేఽపి పృశ్యతే.

నుషక్లేణ స్థూణానిఖనన్యాయేన చార్చ్య ము క్తం భవతి ।
 అస్తీ తివ ర్తమాననిర్దేశేన అధ్యవసాయస్యచాఞ్చల్యాభావః ।
 అత్ర కో హేతురిత్యత్రాహ-

తే తు చరమం వాక్యం స్మరణ ఇతి
 చరమం వాక్యం చరమశ్లోకరూపం వాక్యమిత్యర్థః ।
 స్మరణ అనుసంధానః ఇత్యర్థః । పూర్వశ్లోకేన అనుభవః
 అనేన తు స్మరణం ఇత్యపి స్మరన్నిత్యనేన దర్శితం స్మరన్నితి
 వర్తమాననిర్దేశేన తదర్థానుసంధానేనైవ కాలక్షేపః కర్తవ్య
 ఇతి వివక్షితం ।

అథవా శ్లోకస్య వాక్యత్రయాత్మకత్వాత్ చరమం
 వాక్యం 'మాశుచః' ఇతి వాక్యమిత్యర్థః ।

సారథేః ఇత్యనేన మామిత్యస్వార్థః । అనేన వాత్సల్యాదిక
 ముచ్యతే । తే ఇతి మానస సాన్నిధ్యాభిప్రాయేణ వా
 శ్రీరజనాథాభిప్రాయేణ వా సంబుద్ధిః । దృఢోఽస్తీతి
 స్వనిష్ఠాప్రదర్శనేన ప్రబంధశ్చ నిగమితః ।

- ❖ -

వాధూలశేషవంశేన్ద్వ సరదా సస్తసూరిణోః ।

కింకరౌ వ్యాక్రియావ్యాజా దప్తశ్లోకీమబుద్ధ్యత్ర॥

వియ్యక్త తిరునడిగ శే శరణమ్.

